

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2008 - 53 pàgines

Sessió ordinària del dia 3 d'octubre del 2008

El dia 3 d'octubre del 2008, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 52/2008, que és el següent:

- 1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.
- 2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.
- 3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.
- 4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei relativa als habitatges de preu preferent.
- 5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de la seguretat social.
- 6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005 relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria.
- 7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a ratificar els acords contemplats en la Declaració Final del III Fòrum parlamentari celebrat a Valparaíso, els dies 11 i 12 de setembre del 2007.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

9- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades del projecte i la realització dels treballs de millora de la integració dels impactes de l'estació depuradora d'aigües nord-occidental.

10- Examen i aprovació, si escau, de la declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació dels drets necessaris per a la instal·lació de pilones i el sobrevol de línies per a la ubicació d'una línia aèria de 225 kV entre la frontera francesa i el Pas de la Casa; els drets necessaris per a la instal·lació d'una línia soterrada de 225 kV entre el Pas de la Casa i el Grau Roig; dels drets d'ocupació temporal i definitiva dels terrenys per la construcció de la galeria de serveis i evacuació paral·lela al Túnel d'Envalira, per on passarà un tram de la línia de 225 kV; els drets necessaris per l'ocupació temporal dels terrenys afectats per a la realització de les obres; i els drets necessaris per al pas de persones i ginys per a obres de millora i manteniment.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
 M. I. Sr. Robert Call Masià
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
 M. I. Sr. David Pérez Peiró
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Conxita Marsol Riart, Ministra de Presidència; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient; Juli Minoves Triquell, Ministre Portaveu del Govern, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats; Antoni Riberaygua Sasplugas, Ministre de Justícia i Interior; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Afers Exteriors; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge; Joel Font Coma, Ministre d'Economia i Agricultura i Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació, Formació Professional, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Procediríem a passar al punt número 1.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Llegirà, doncs, l'informe el Sr. secretari de torn, el Sr. Robert Call.

El Sr. Robert Call:

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple dels afers tractats i de les decisions adoptades fora del període de sessions.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 1 de juliol i el 19 i 29 d'agost.

Com és costum, la Comissió es va reunir el primer dia inhàbil per preparar els treballs corresponents al període fora de sessions dels mesos de juliol i agost. Durant aquella mateixa reunió també es va realitzar la perceptiva revisió de les possibles incompatibilitats de la Sra. Eva Riberaygua Dournès, segons estableix l'article 37.2 del Reglament del Consell General.

El dia 19 d'agost la Comissió Permanent va examinar la demanda de compareixença del ministre de Finances en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per explicar el Projecte de pressupost per a l'exercici del 2009.

La Comissió Permanent va decidir que la reunió es realitzés durant el període de sessions. Darrerament, la Comissió Permanent es va reunir novament el dia 29 d'agost per donar finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Continuaríem, doncs, amb l'ordre del dia.

Demana, si fos possible, d'ajuntar el punt número 2 i el punt número 3 que són modificacions del Codi penal i modificacions del Codi de procediment penal?

Si a tothom li sembla bé, doncs, procediríem a un únic debat per als dos punts.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

Doncs, havent acceptat el debat conjuntament procedirem, en primer lloc, a la intervenció dels ponents, de l'informe relatiu als dos Projectes de Llei.

Intervindria el Sr. Francesc Rodríguez com a ponent. Teniu la paraula pel primer Projecte de Llei.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 20 de maig, la Comissió Legislativa d'Interior em va designar ponent del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa va analitzar el Projecte de Llei i les esmenes presentades a aquest en el decurs de les reunions celebrades el dia 27 de maig i els dies 3 i 9 de juny. El nombre total d'esmenes presentades va ser de 80, 8 per part del Grup Parlamentari Liberal i 72 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

D'aquestes esmenes presentades 62 han estat aprovades per unanimitat, 2 per majoria, 8 han estat transaccionades i s'han aprovat per unanimitat i altres 8 han estat retirades. Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, aprovat per unanimitat.

Tanmateix la comissió, havent constatat un error en el redactat d'aquest informe, es demana -demanem al Ple- de tenir en compte, en el moment de dur a terme el debat i la votació, la correcció que cal aportar al text entrat al Registre i publicat al Butlletí del Consell General, que tot seguit passo a detallar:

A l'article 34, de modificació de l'article 268, cal substituir la darrera frase, que diu -i cito-: "*El Tribunal també pot imposar la pena d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a quatre anys*" -fi de citació-, pel text següent: "*El Tribunal pot imposar, a més, la pena d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a quatre anys*".

El text de l'informe de la Comissió, amb la correcció que s'acaba d'exposar, és el que se sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Intervindria, doncs, pel Projecte de Llei del Codi de procediment penal el Sr. Jordi Jordana. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 20 de maig del 2008, la Comissió Legislativa d'Interior, em va nomenar ponent del Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades els dies 3 i 9 de juny del 2008, ha analitzat el Projecte de Llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de Llei s'hi han presentat un total de 27 esmenes, de les quals 3 esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari Liberal i 24 esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 19 s'han aprovat per unanimitat, 5 esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat i 3 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Jordana.

Començaríem, doncs, amb el torn d'intervencions.

Hi ha alguna intervenció pels no adscrits?

Sí, Sr. David Pérez teniu la paraula.

El Sr. David Pérez:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei que previsiblement aprovarem avui, proposa diverses modificacions de l'actual Codi penal. Aquest últim va entrar en vigor l'any 2005 degut a la necessitat d'una reforma profunda del text penal llavors vigent. S'imposava un nou codi que reconegués els drets i les llibertats fonamentals que vàrem adquirir a Andorra gràcies a la Constitució. Així doncs, van ser necessaris dotze anys per promoure una reforma indispensable: massa anys segons el nostre parer. Però el món i la seva societat

evolucionen molt ràpid: per a bé en molts casos i per a mal en d'altres. Exemples com la corrupció són a l'ordre del dia en tots els països. I la societat andorrana, evidentment, no és invulnerable a aquesta inèrcia. Aquesta és la principal raó per la qual s'ha ratificat i entrat en vigor alguns tractats internacionals, que afegits a les recomanacions d'organismes internacionals dels quals Andorra forma part, obliguen a adaptar el Codi penal.

Penso que aquesta necessitat és compartida per totes les persones en aquesta Cambra i que les modificacions introduïdes haurien de ser aprovades sense problema. Aquesta és la voluntat dels dos consellers no adscrits de Renovació Democràtica. En certs casos, i en plena globalització, les nostres lleis són, o si més no, haurien de ser el reflex de la societat en la qual vivim, més enllà de les nostres fronteres. És per aquest motiu que trobem a faltar en aquest paquet de modificacions algunes altres que canviïn, per exemple, el ja famós i tristament polèmic article 108 del Codi penal: l'avortament consentit, i regular-ho de manera que els tres supòsits siguin introduïts. Els recordaré: violació, perill greu per a la vida o per la salut física o psíquica de la dona embarassada i malformació greu del fetus.

“Avui no toca” podran dir alguns, com tampoc va tocar fa tres anys. Doncs, amb l'esperança i la seguretat que tocarà algun dia pel bé d'un país de dret democràtic, nosaltres votarem mentrestant favorablement als canvis que sí es volen introduir.

Paral·lelament al Codi penal, els tractats internacionals signats i ratificats per Andorra, especialment en matèria de corrupció i finançament del terrorisme, obliguen a fer modificacions puntuals al Codi de procediment penal per tal de poder portar a la pràctica els canvis incorporats. El Codi de procediment penal, de 1998, ja ha rebut diverses modificacions com ara les aportades per la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners i valors de l'any 2000 i per la mateixa Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal del recent any 2005. Per tant, no és la primera vegada ni la darrera que ens veurem abocats a fer canvis necessaris en aquesta Llei. Ens ho demanen els organismes internacionals, ens ho demanen els nostres ciutadans però també tots els agents i parts implicades que vetllen pels nostres drets en l'aplicació d'aquesta Llei.

Com és evident, els dos consellers no adscrits de Renovació Democràtica no podem fer altra cosa que donar suport al text, per tal de garantir amb més seguretat els drets fonamentals dels ciutadans d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Pérez.

Començaríem, doncs, amb les intervencions dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, la Sra. Lurdes Font té la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada, volem afirmar que el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que ara examinem, neix de la voluntat d'adequar el nostre Codi penal a les necessitats d'adaptació del nostre Estat a la normativa internacional, de manera especial en matèria de lluita contra la corrupció.

Cal fer especial esment de l'adaptació del Codi penal a les previsions contemplades en el Conveni internacional per a la repressió i el finançament del terrorisme fet a Nova York el 9 de desembre de 1999 i signat a Andorra el 10 de novembre de 2001.

A més, la pràctica jurisdiccional en aplicació del nou Codi penal ha fet palesa la necessitat d'introduir modificacions de caire eminentment tècnic per tal que el referit Codi pugui ser més àgil i operatiu i alhora més escrupulós amb els principis de taxativitat, certesa i legalitat que exigeix tant la redacció com l'aplicació de la normativa penal.

Paral·lelament, el Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal troba la seva raó de ser en les modificacions que s'han introduït en el Codi penal a les quals ens acabem de referir.

Així doncs, com a conseqüència de les referides modificacions introduïdes en la nostra normativa penal, cal fer en congruència amb les mateixes, algunes modificacions en el nostre dret processal penal. Així ho requereixen les ineludibles exigències d'adaptació a la normativa internacional més avançada i així ho demana la constatació de certes disfuncions detectades en el nostre dia a dia judicial.

Dit això, només ens queda afirmar que el nostre vot serà favorable als dos projectes de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Lurdes Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Els projectes de llei de modificació del Codi penal i del Codi de procediment penal que estem tractant van ser presentats a tràmit parlamentari essencialment per dos motius: d'una banda, la necessitat de fer petits canvis, generalment tècnics, per millorar el redactat del nou Codi penal -aprovat per aquest Consell el mes de febrer del 2005-, a partir de l'experiència obtinguda i de les observacions aportades pels tribunals i pels altres operadors de la justícia durant els dos primers anys de la seva aplicació; d'altra banda, l'adaptació del seu contingut al dels tractats internacionals dels quals Andorra ha passat a ser part darrerament -especialment aquells que afecten qüestions prou sensibles com són el terrorisme i la corrupció-, així com la conseqüent adaptació del Codi de procediment penal a tots aquests canvis aportats al Codi penal.

Pel que fa al contingut dels canvis proposats, el nostre grup parlamentari està d'acord pràcticament amb la seva totalitat, cosa fàcilment comprensible si es té en compte que ja havíem manifestat, abans de l'entrada a tràmit dels projectes de llei, la necessitat d'efectuar molts dels mateixos, de la mateixa manera que ho havia fet per algunes de les modificacions, el grup de treball d'aquest Consell sobre la qüestió de la violència de gènere. Són especialment rellevants, pensem, les modificacions del règim d'equivalències o dels terminis per poder imposar suspensions de l'execució de la pena, la introducció com a agreujant pels delictes de coaccions i amenaces que tinguin lloc en l'àmbit domèstic, la penalització de la possessió de material pornogràfic en el qual apareguin menors, l'enduriment en certs supòsits de la pena que es pot imposar en el cas d'incompliment de resolucions judicials referents a la guàrdia i custòdia de menors, a la privació del dret de visites o a l'impagament de pensions alimentàries, així com totes les modificacions encaminades a castigar, de forma més completa i amb la duresa convenient, els delictes relatius al blanqueig de diners o valors, a la corrupció i el tràfic d'influències, a l'associació il·lícita o al finançament del terrorisme.

Per tant, i vistes aquestes consideracions, una vegada més la gran quantitat d'esmenes presentades als dos Projectes de llei pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata només es justifica, en gran part, en la voluntat de poder corregir de forma adequada certs aspectes formals dels projectes de llei que uns criteris raonables de tècnica legislativa aconsellaven modificar -sobretot en el cas d'unes normes essencials, com són el Codi penal i el Codi de procediment penal-, així com per adaptar el redactat

i la presentació de les lleis a l'"Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei", aprovat ja fa més de sis anys per aquest Consell, però que sembla que no hi ha cap interès, o poc, a tenir en compte a l'hora de presentar a tràmit parlamentari els projectes de llei. Insistiré també en dir que les disposicions contingudes en aquell Acord no són el fruit de cap caprici, sinó que van ser votades, per unanimitat, per intentar aportar una major seguretat jurídica i una millor comprensió dels textos aprovats per aquesta Cambra. Agraïxo, doncs, als consellers de la Comissió Legislativa d'Interior el fet d'haver valorat positivament la necessitat de procedir a aquesta revisió formal i d'haver donat suport als canvis proposats.

Acabaré aquesta breu intervenció manifestant que el resultat del treball fet en comissió és per a nosaltres plenament satisfactori, tant en els aspectes formals com en els del contingut dels Projectes de llei i que, per tant, donarem suport a l'aprovació dels dos textos.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

El Codi penal i el Codi de procediment són dos textos fonamentals per un Estat i aquells per mitjà dels quals es defineixen els valors i els béns jurídics que, derivant de la descripció constitucional de drets i llibertats fonamentals, es consideren més dignes de protecció i salvaguarda.

En ells es descriuen, doncs, i es persegueixen les conductes que hi atempten.

Ara farà gairebé quatre anys, i fruit del consens de tots els grups parlamentaris, aquest Consell General va adoptar un nou Codi penal molt més complert que l'anterior que compta amb més de cinc-cents articles.

Aquesta Proposició de modificació que avui es debat en aquesta Cambra en referència al Codi penal i al Codi de procediment penal ve a aportar en aquests textos una millor precisió i descripció d'algunes conductes, millorant-ne l'articulat i també adaptant-lo a les recomanacions provinents del GAFI, el Conveni Europeu sobre la Corrupció del Consell d'Europa, les directrius de l'Assemblea Parlamentària

contra la violència domèstica i a les inquietuds del grup de treball del Consell General en aquesta matèria, així com a les previsions per a l'entrada en vigor de certs tractats internacionals.

Es tracta, doncs, de l'adequació del text del Codi penal i de procediment penal a les noves exigències, realitats socials i necessitats esdevingudes millorant alhora la intensitat i proporcionalitat de la regulació o descripció d'algunes conductes punibles, moltes d'elles evidenciades pels propis operadors judicials o que responen a compromisos que provenen dels convenis d'organismes internacionals, en qualsevol cas, sempre dins del nostre marc constitucional i millorant el respecte pels drets i garanties dels ciutadans.

Val a dir també, que les modificacions al Codi penal i al Codi de procediment penal que avui es proposen han estat treballades i debatudes en el si de la Comissió d'Interior, en la qual la bona col·laboració ha permès acceptar la majoria de les esmenes que han estat presentades sense que cap d'elles hagi estat votada contràriament, i això demostra doncs, el bon clima de consens i treball a l'entorn d'aquests textos, fet que pel seu caràcter sancionador considerem important i, per això, volem agrair -ho vull agrair personalment i en nom del grup- als membres de la comissió i als seus respectius grups les seves aportacions.

En referència al contingut, crec que ja ha estat exposat en aquesta Cambra i, per tant, doncs, m'hi afegeixo. També dir, doncs, que la modificació del Codi penal comporta també l'ocasió per corregir i millorar certs aspectes del Codi de procediment penal en aquells apartats en els que existien disfuncions, moltes d'elles també posades en evidència pels propis operadors, i altres que deriven de les anteriors modificacions del Codi, per tal que ambdós textos quedin harmònicament adaptats i, sobretot, tenint en compte que el Codi de procediment penal és un dels llocs on més es palesa el respecte per a les garanties i drets dels ciutadans.

Doncs, així el Grup Parlamentari Liberal votarà favorablement a aquests dos textos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Farré.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Antoni Riberaigua:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Bé, només per expressar breument, molt breument, un sentiment que és el de satisfacció per haver pogut escoltar avui en aquesta Sala les intervencions que han tingut els diversos grups parlamentaris.

Felicitar a la Comissió Legislativa d'Interior i recollir el guant que el Sr. conseller Francesc Rodríguez ha emès sobre la forma dels projectes de llei, en prenc bona nota. I pel que fa a aquest ministre intentaré que la forma estigui, o intenti estar, a l'alçada del fons.

Jo avui, em felicito del fons i crec que ens em podem felicitar tots i, per tant, només finalment, tornar a felicitar a la comissió.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció i a la vista de les mateixes, proposaria l'aprovació dels dos projectes de llei per assentiment.

Doncs, queden els dos projectes de llei, aprovats.

Continuariem amb el punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei relativa als habitatges de preu preferent.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 18/2008 del 9 d'abril i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Entrariem, doncs, a les intervencions. Abans dels grups parlamentaris, serà el torn dels membres no adscrits.

Sr. David Pérez.

El Sr. David Pérez:

Gràcies Sr. síndic.

L'accés a l'habitatge digne és un dret del ciutadà, així ho mana la nostra Constitució. En els últims anys, hem pogut veure com les preocupacions dels nostres ciutadans han anat canviant i és cert que l'accés a l'habitatge ha esdevingut la primera preocupació de la població andorrana. La crisi econòmica i estructural que pateix el país, la pèrdua constant de poder adquisitiu dels nostres ciutadans, la manca de previsió i de mecanismes per aturar un problema que es veia venir de lluny, les diferents moratòries i l'especulació salvatge, són factors que

ens han abocat a una veritat irrefutable: existeixen a Andorra greus problemes d'accés a l'habitatge.

Dit això, vull recordar el que a l'hora de la presa en consideració de la Proposició de Llei es va dir que difícilment aquest Projecte de Llei ajudaria a resoldre el problema. Avui, el dia que el votem definitivament, tinc de dir que la nostra opinió al respecte no ha canviat.

La Proposició de Llei presenta diversos defectes que són el moll de l'os del mateix.

D'una banda, la manca de criteris econòmics a l'hora de decidir quines persones poden accedir al Registre de sol·licitants a l'habitatge de preu preferent, sense aquesta regulació ens trobaríem probablement en la situació en què molta gent, diguem-ne "més que solvent", podrien sortir beneficiats per la Llei. Penso que aquesta no és la voluntat. El que hem de perseguir és una igualtat d'oportunitats.

D'altra banda, creiem que l'exempció d'impostos per a les transmissions d'habitatge de preu preferent - amb el detriment que significa per als diners públics- tampoc compensarà als promotors les pèrdues que comporta els efectes d'aquesta Llei. És tractaria, doncs, d'una empenta més al sector més perjudicat per l'actual crisi, que ja viu a la vora d'un precipici i que possiblement acabaria adoptant la decisió de repercutir aquestes pèrdues als preus dels habitatges no subjectes a aquesta Llei. Així doncs, l'efecte perseguit podria acabar sent tot el contrari.

Finalment, i en definitiva, també temem que el que no en pot pagar 600 tampoc podrà pagar-ne 500, com bé es diu: "Per tal que el banc et deixi diners, has de demostrar que no et fan falta, o si més no, que els podràs tornar". Fem entre tots un exercici d'humilitat per reconèixer que per a la gran majoria, aquest no és el cas.

Per Renovació Democràtica, la solució passa, una vegada més, per un consens ampli entre totes les parts implicades -partits polítics, agents econòmics, associacions, etc-, a la recerca de solucions que aturin aquesta hemorràgia i, una vegada més, no ho hem sabut fer.

Nosaltres pensem que el problema de l'accés a l'habitatge no es soluciona amb la construcció de nous habitatges, sinó facilitant l'accés als habitatges ja existents. I mentre busquem solucions a la crisi estructural, fomentar i facilitar l'accés als habitatges de lloguer i penalitzar fiscalment a aquells propietaris que fan servir els habitatges com a mitjà purament especulatiu en perjudici dels interessos del país i dels nostres ciutadans.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pérez per la seva intervenció.

Passem a la intervenció de CDA + Segle XXI. Sr. Enric Tarrado, president del grup parlamentari, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de CDA + Segle XXI varem presentar a tràmit parlamentari la Proposició de Llei relativa als habitatges de preu preferent entenent que aquesta Proposició de Llei intentava aportar una solució viable a un problema real que es planteja avui dia, i des de fa temps, al nostre país: la qüestió de l'habitatge.

Volíem afavorir que els ciutadans d'Andorra tinguessin la possibilitat d'adquirir en propietat la seva llar. Volíem també evitar que ciutadans del nostre país haguessin de marxar a viure fora de les nostres fronteres pel fet que el preu de l'habitatge és excessivament elevat a Andorra. En definitiva, els consellers de CDA + Segle XXI volíem facilitar que, com ja vam dir en el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei que ara examinem, els ciutadans d'Andorra poguessin viure a Andorra sense patir problemes d'habitatge.

No hem volgut, en cap moment i com s'ha volgut fer creure interessadament, ocasionar cap mena de perjudici ni als promotors immobiliaris ni a cap altre actor de la nostra economia. Simplement hem tractat de desenvolupar una llei per tal d'introduir en el mercat immobiliari un determinat nombre d'habitatges a un preu inferior al del mercat, sense pretendre assolir aquest objectiu en detriment dels promotors immobiliaris, ja que, segons el nostre plantejament normatiu, es pretén que sigui l'Estat que financi, per la via de l'exempció tributària, la rebaixa del preu de l'habitatge que des de CDA + Segle XXI hem plantejat.

Així, la Proposició de Llei que varem presentar al Consell General estableix que les transmissions d'habitatges de preu preferent quedin exemptes de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries. Com es pot comprovar, el nostre plantejament porta a què l'Estat renunciï a recaptar determinats impostos a canvi d'afavorir el dret a l'habitatge i de millorar la cohesió social.

No és aquesta una bona mesura de solidaritat i de competitivitat en uns moments de desacceleració econòmica?

La nostra Proposició preveu que en les noves promocions immobiliàries es destini un percentatge dels habitatges a uns preus inferiors als del mercat, per tal d'evitar la creació de sectors geogràfics únicament destinats a habitatges protegits.

Paral·lelament, la nostra proposta legislativa ha estat especialment curosa a l'hora d'establir els procediments d'adjudicació dels habitatges de preu preferent, preveient-se la creació d'un Registre de sol·licitants i fonamentant la regulació de les adjudicacions en base als principis de publicitat, concurrència pública i transparència.

En la sessió destinada a la presa en consideració de la Proposició de Llei vam manifestar molt clarament la nostra voluntat política de millorar el text que ara estem examinant i vam demanar la col·laboració dels diferents grups parlamentaris a l'hora d'introduir-hi les aportacions que consideressin oportunes per tal de millorar el text i de fer possible, tots plegats, l'aprovació d'una Llei que podia contribuir a fer efectiu el dret a l'habitatge establert a la Constitució, tot incrementant la qualitat de vida de molts ciutadans.

No obstant, sembla que malauradament no hem convençut els altres grups parlamentaris. La nostra política de mà estesa per tal de millorar el text via esmenes ha rebut una resposta negativa per part de les altres forces presents al Consell General. Una autèntica llàstima!

Per un costat, sembla que el Govern pensi més en afavorir la gent de fora que els habitants del país, ja que no té cap problema en propiciar, via mesura urgent de reactivació econòmica, que els estrangers puguin adquirir sense problemes dos habitatges, mentre que, en canvi, renuncia a aprovar una proposició de Llei que podria afavorir decididament l'accés a l'habitatge per a la gent que viu a Andorra.

Per un altre costat, sobta també veure com l'oposició socialdemòcrata, que verbalment sovint es mostra disposada a afavorir polítiques socials, renunciï a desenvolupar un instrument normatiu que permet encarar de manera decidida un problema que afecta a tantes persones... En fi, això són misteris de la política.

Potser l'únic problema de la Llei ve donat pel fet que no ha estat proposat per cap dels dos grups dominants del Consell General. De qualsevol manera, com que encara hi som a temps, els demanem a tots plegats que reconsiderin el seu posicionament i, encara que no hagin volgut participar en la millora del text via esmenes, que votin favorablement la Proposició de Llei relativa als habitatges de preu preferent.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Entraríem, doncs, al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 8 d'abril en el debat de presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei ja vam manifestar que no vèiem la viabilitat de la mateixa, per tant, no ha d'estranyar a ningú que avui el sentit del nostre vot serà negatiu. I el sentit del nostre vot, Sr. Tarrado, no ve condicionat -com diu vostè últimament- per qui presenta la Proposició, sinó pel què? -és a dir, pel seu contingut.

Aquesta Proposició de Llei és populista. I, vostès, ajudats en primera instància per titulars periodístics poc escaients, han accentuat aquest populisme, qualificant-la -ho ha fet vostè mateix ara fa un moment- de Llei d'habitatge social. Però, de la seva lectura se'n desprèn clarament que de social no en té res. I això es veu clarament en les condicions que es fixen per accedir a aquests habitatges en les quals no hi ha cap criteri econòmic, és a dir, cap límit d'ingressos o de renda, ni que es posseeixin altres habitatges en propietat. Fins i tot podria accedir a la compra d'un habitatge a preu preferent aquell personal de relació especial que el Govern gratifica amb 16.960 euros mensuals, o fins i tot, el mateix promotor de l'edifici podria accedir-hi.

Una mostra de l'inviabilitat d'aquesta Proposició, vostès la presenten com una mesura neutra per al promotor immobiliari -això que en diuen de no voler perjudicar els promotors-, ja que si no fos així la resta d'habitatges veurien augmentat el preu per compensar la manca de guany en els que s'haurien de vendre un 20% per sota del preu del mercat, i diuen que aquest equilibri s'assoleix per via de l'exempció tributària. L'exempció sobre transmissions patrimonials immobiliàries, i l'exempció de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. Unes exempcions, Sr. Tarrado, que ja existeixen per la compra del primer habitatge. Així doncs, aquests habitatges de preu preferent haurien de ser per a aquelles persones que ja disposen, com a mínim, d'un pis de propietat? Nosaltres pensem que no.

Però, tornant a la neutralitat de la mesura, per ser així, la suma d'aquests tributs hauria de ser igual a vint.

L'impost de transmissions patrimonials, en les parròquies que s'han situat en la banda màxima que

permet la Llei, seria el 4% sobre el preu de venda, impost que per altra banda va a càrrec del comprador i no del promotor.

L'impost sobre la plusvàlua generada per la venda, aquest sí va a càrrec del venedor, promotor, però seria com a màxim del 15% sobre la plusvàlua, no sobre el preu de venda.

Així doncs, queda clar que l'exempció fiscal no assoleix ni de lluny el 20% del preu de venda.

Cal també aclarir una altra confusió creada al voltant d'aquesta qüestió. L'exempció de l'impost sobre la plusvàlua seria únicament pels habitatges de preu preferent, això és el que diu la disposició addicional segona de la seva Proposició de Llei, i no per tot l'edifici com s'ha dit.

També s'ha de destacar que no totes les promocions immobiliàries són adequades per cedir habitatges a preu preferent. En una promoció d'alt *standing*, encara que rebaixi el preu un 20%, continuaria tenint un preu de venda molt superior al que es podria permetre la majoria de la gent que avui no disposa ja d'un habitatge en propietat.

Creiem que per a què una llei d'aquestes característiques fos efectiva caldria que a més de fixar criteris econòmicosocials de les persones susceptibles a accedir-hi, caldria també la col·laboració del sector financer per tal de garantir uns crèdits preferents tant pel comprador com pel promotor i, sobretot, fixar els preus màxims de venda d'aquests habitatges.

Aquestes mesures o fórmules per facilitar l'accés a l'habitatge de propietat, conegudes en altres llocs com a "habitatges de preu concertat", segurament serien qualificats per vostès com de massa intervencionistes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, la Sra. Olga Adellach, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra la Proposició de Llei relativa als habitatges de preu preferent, presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

Andorra, a l'igual que els països del seu entorn, està immersa en un moment de desacceleració

econòmica i viu actualment una conjuntura econòmica difícil.

En els darrers anys el sector de la construcció ha estat un dels principals motors de creixement i també el major productor d'habitatges, tant destinats al lloguer com a la compra.

Els diferents estudis i les dades estadístiques que tenim, indiquen que més d'un 65% de la població andorrana viu en règim de lloguer. Ja des de l'any 2005, el Govern ha realitzat diverses polítiques d'ajut a l'habitatge de lloguer mitjançant la subvenció de part del lloguer, la borsa d'habitatge o els crèdits a l'emancipació, i així es reconeix en l'exposició de motius del text que avui es debat.

D'altra banda, i pel que fa a la resta de població que adquireix el seu habitatge en règim de propietat, també gaudeix de diferents mesures que ha posat en marxa el Govern. Aquests ajuts es materialitzen en incentius fiscals, concretats en l'exempció del pagament de l'impost en les transmissions patrimonials immobiliàries i en el de les plusvàlues, atenent a criteris objectius de renda i vivenda habitual.

Cal recordar que en els moments en què l'economia deixa de ser favorable, deixa de ser-ho per a tots en general. Les mesures que es contempen en la Proposició de Llei que avui és objecte de debat, no s'entenen així.

La mesura de destinar un 15% dels habitatges construïts a ser venuts a un preu preferent planteja més d'un problema: primer, estem en un moment en què tot i poder vendre lliurement totes les vivendes, molts promotors han deixat de construir o construeixen menys; segon, aquest fet, lluny de facilitar a algú l'accés a l'habitatge reprimirà, encara més, l'ànim constructor o farà que es repercuteixi el lucre cessant en la resta de la promoció; tercer, actualment la regulació natural del mercat ha fet que el preu de tots els habitatges -noves promocions i segona mà- hagi baixat ja, en alguns casos, el 20% que la Llei reservava al referit 15% de les vivendes de nova construcció i finalment, creiem que una mesura com aquesta hauria de preveure les garanties i la qualitat dels habitatges que s'acullen a aquesta normativa, així com l'accés al finançament extern que requeririen, de ben segur, els possibles adquirentes d'aquests habitatges.

L'intervencionisme que en aquest sector introduiria aquesta Proposició de Llei, no sembla oferir una solució clara. En moments com el present, cal cercar solucions que no intentin resoldre parcialment els problemes i esmerçar els esforços de forma global i coordinada.

Tot i que el Grup Parlamentari Liberal comparteix la sensibilitat del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI pel que fa a promoure l'accés a l'habitatge de propietat, no considera que els mecanismes continguts en aquesta Proposició de Llei siguin els més escaients i oportuns a l'hora d'aconseguir l'objectiu proposat, i menys encara en els moments i en la situació econòmica actual.

És per tot el que he exposat que, sense desmerèixer l'esforç del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, creiem encertat, atès el moment econòmic que viu el Principat, votar negativament l'aprovació de la Proposició de Llei relativa als habitatges de preu preferent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels no adscrits?

Per part dels grups? Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Solament dir una cosa al Sr. Blasi i, és que quan parla de populisme... miri, que no digui que jo he fet populisme perquè des del seu costat dels bancs és una pràctica comuna a la política diària. Doncs, em sorprèn que m'ho vingui a dir aquí, ara a mi, que actuo popularment.

Després, al conjunt dels consellers: no hem pretès mai... -i serà la tercera vegada que ho repeteixo en aquesta Cambra-, no hem pretès mai i mai hem dit que aquesta Proposició de Llei era perfecta sinó al contrari, des del primer moment hem dit que convidàvem a participar a tots els membres d'aquesta Cambra a què poguessin aportar millores via esmenes... bé, a treballar-hi perquè la cosa fos possible perquè poguéssim tenir un altre mecanisme per donar solucions. Ja sabem que la conjuntura econòmica ha canviat, que les promocions immobiliàries, doncs, han baixat.

Però, bé, jo diria a tots els consellers presents en aquesta Sala: jo crec que és millor tenir alguna eina que no tenir res per la compra dels habitatges de preu preferent -com el que tindrem avui- que serà res, quan acabem aquesta votació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, m'he referit a què vostè fa... a què era una proposta populista, doncs, pel sentit que li he explicat: vostès la qualifiquen d'habitatges socials, i com he dit i he explicat, entenc que de social no en té absolutament res.

Nosaltres, també ja li vam dir a la presa en consideració que ho intentaríem això que vostè demana d'arreglar-ho... ho hem intentat, però és que els peus fonamentals d'aquesta Proposició de Llei s'havien de tocar, i molt, per no dir que s'havia de fer un altra llei diferent.

Com que pensem que el que hauríem proposat nosaltres, per a vostès, hauria sigut massa intervencionista, doncs, ja no ho hem presentat.

"Per tenir -diu- alguna eina com a mínim"... bé, és que creiem, entenem que, -ni amb aportacions que haguéssim pogut fer-, aquesta Llei era inviable. No hauria servit per res, i per aprovar una llei que no serveixi per res, no solament per tal com està plantejada sinó també pel moment econòmic actual, doncs, no val la pena que fem lleis si no han de servir per res.

Res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Blasi.

Alguna altra intervenció?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, manifestar al Sr. Blasi que, en fi... en aquesta situació d'aquesta Proposició de Llei, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i el Grup Parlamentari Liberal s'han vist incapaços d'aportar millores, però quan els hi ha interessat, depèn per quina proposició de Llei, o depèn per quin projecte de Llei, ja han arribat a trobar solucions per trobar millores.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Alguna altra intervenció?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Hem intentat aportar millores, li torno a dir, però hem vist que seria una cosa, doncs, inviable. Per això hem cregut que no valia la pena presentar-les per votar una llei que no hagués servit per res.

En tot cas jo entenc que vostè, com que continua amb aquesta posició populista, es vol enfrontar a nosaltres, però Sr. Enric Tarrado, encara que nosaltres haguéssim votat aquesta Llei, aquesta Llei avui no s'aprovaria.

Per tant, és a dir, si vostès tenien realment la voluntat que aquest tipus de llei prosperés, vostès s'havien d'entendre amb els que té arrenglerats a la seva dreta, no amb els de davant. Llavors, sí que tindria la garantia que una mesura, al seu grat, pugui prosperar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Perdoni, però és que jo no sé si m'escolta quan parlo... no sé! No, de veritat, perquè jo m'he referit als vint-i-vuit consellers d'aquesta Sala... bé, als vint-i-sis restants. Vull dir, que potser ho he de repetir una quarta vegada...

Bé, és igual, perquè jo crec que la resta de la Sala ja ho ha entès.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado pel seu aclariment.

No hi ha cap més intervenció? Doncs, si no hi ha res en contra procediríem a la votació.

Sr. secretari general si sou tan amable?

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

26 no i 2 sí.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda refusada la Proposició de llei.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert, amb el punt número 5.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de la seguretat social.

L'Informe de la comissió ha estat publicat en el Butlletí 42/2008 del 9 de juliol.

El Sr. Esteve López Montanya i la Sra. Mariona González Reolit han formulat quatre vots particulars.

Començarem, doncs, per exposar l'informe de la comissió del qual la Sra. Mariona González ha estat nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El passat 29 de maig la Comissió Legislativa d'Affers Socials em va nomenar ponent de la Proposició de llei de la seguretat social, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Affers Socials, en el decurs de les reunions celebrades el 9, el 16, el 18 i el 25 de juny del 2008, ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes presentades a aquesta.

A la Proposició de llei s'hi han presentat un total de 93 esmenes, de les quals: 40 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 31 han estat presentades pel Grup Parlamentari Liberal i 22 han estat presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

De les esmenes presentades: 36 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 7 esmenes s'han aprovat per majoria, 11 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, 1 esmena s'ha transaccionat per majoria, 25 no s'han aprovat i 13 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Començaríem, doncs, el debat per la votació dels articles que han estat objecte de vot particular, i una vegada acabat amb el debat, continuariem amb la part del text que no ha estat objecte d'aquest vot particular.

El primer, el número 1, correspon a l'apartat 2 de l'article 88.

Proposta que modifica l'article 88.2, el pressupost de cada una de les branques que ha de mantenir un equilibri ja sigui mitjançant l'adaptació de les cotitzacions, ja sigui mitjançant l'abonament o el càrrec en el fons de reserva propi, o ja sigui mitjançant el finançament per part del pressupost del Govern, o bé mitjançant préstecs de branques dins dels límits que disposa l'article 89.

Intervindria, doncs, per defensar-ho la Sra. Mariona González. Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Jo li demanaria, si em permet, d'agrupar els quatre vots particulars. Jo faria la defensa dels quatre vots particulars amb el permís dels altres grups parlamentaris i dels consellers no adscrits i, després, si us plau, demanaria la votació un per un -un vot particular per cada vot.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, proposariem a la Il·lustre Cambra si li sembla bé de fer el debat conjunt dels quatre vots particulars? Sí?

Doncs, procediríem al debat dels quatre vots particulars.

Intervindria... En tot cas al Govern se li demanaria si vol intervenir ara o al final?

Començaríem, doncs, pels no adscrits...

Perdó, primer hauríem de començar per defensar el vot particular.

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

En primer lloc, voldria fer incís en el fet que en els quatre vots particulars que avui defenso en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, demanem que es retorni al text original de la Proposició de llei presentada consensuadament a tràmit pels tres presidents dels grups parlamentaris.

El vot particular número 1 correspon a l'apartat 2 de l'article 88 de l'informe de la comissió.

Aquest apartat 2 diu -i cito-: "*El pressupost de cadascuna de les branques ha de mantenir un equilibri ja sigui mitjançant l'adaptació de les cotitzacions, ja sigui mitjançant l'abonament o el càrrec en el fons de reserva propi, ja sigui mitjançant finançament per part del pressupost del Govern o bé mitjançant préstecs entre branques, dins els límits del que disposa l'article 89*" -fi de citació. Aquest punt va ser redactat, amb l'acord dels tres grups, per donar compliment a l'acord polític per a la redacció conjunta d'una Llei de la seguretat social, signat el 14 de desembre del 2005. El punt número 3 de l'acord diu, cito: "*Millora de la gestió i control de la despesa per tal d'optimitzar els recursos de la secció de malaltia, mantenint la seva cotització en un 10%. El dèficit que en el futur pugui generar aquesta secció anirà a càrrec de l'Estat*" -fi de la citació.

L'esmena presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i aprovada per la seva representant i pels del Grup Parlamentari Liberal en el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Affers Socials, proposa

modificar l'apartat 2 de l'article 88 amb el text següent -i cito-: "El pressupost de cadascuna de les branques ha de mantenir un equilibri ja sigui mitjançant l'adaptació de les cotitzacions, ja sigui mitjançant l'abonament o el càrrec en el fons de reserva propi, o bé mitjançant préstecs entre branques, dins els límits del que disposa l'article 89.

En el cas en què el referit equilibri no es pugui mantenir en els termes esmentats, el pressupost de l'Estat ha d'aportar els recursos suficients per a assolir aquests objectius".

Aquest nou redactat és clarament contrari a l'acord assolit, ja que deixa al Govern com a clar subsidiari i per tant, el dèficit, que en el futur pugui generar la branca de malaltia es resoldrà amb l'augment de les cotitzacions i no amb l'aportació de recursos de l'Estat tal i com vam pactar i consensuar en el seu moment.

El desacord amb aquest punt que no va aparèixer ni en el moment de signar l'acord ni en el moment de redactar la Llei, ni tan sols en el moment d'entrar-la a tràmit parlamentari, ha aparegut després de forma sobtada, trencant de manera clara la voluntat de consens que ha regit la redacció del text.

Demanem doncs, que en base als arguments exposats i en pro de la voluntat de consens que ha imperat durant aquests tres anys de treball, vulguin tornar a considerar la seva posició, perquè el text final que avui s'aprovi inclogui el redactat original de l'apartat 2 de l'article 88 de la Proposició de llei.

El vot particular número 2 correspon a la lletra b) de l'article 147 de l'informe de la comissió.

Aquesta lletra b) diu -i cito-: "*b) Per malaltia comuna i accident no laboral*

Fins al 30è dia, inclòs, d'atur de treball la prestació econòmica diària és igual al 60% de la trentena part de la base de càlcul.

A partir del trenta-unè dia, inclòs, d'atur de treball la prestació econòmica diària és igual al 75% de la trentena part de la base de càlcul" -fi de citació.

L'esmena presentada pel Grup Parlamentari Liberal, i aprovada pels seus representants i la representant del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI en el tràmit en la Comissió Legislativa d'Afers Socials, proposa modificar la lletra b) de l'article 147 amb el text següent -i cito-: "*b) Per malaltia comuna i accident no laboral*

Fins al trentè dia, inclòs, d'atur de treball la prestació econòmica diària és igual al 53% de la trentena part de la base de càlcul.

A partir del trenta-unè dia, inclòs, d'atur de treball la prestació econòmica diària és igual al 70% de la trentena part de la base de càlcul" -fi de citació.

Aquest punt que fa referència al que han de percebre els assegurats en cas de baixa per malaltia comuna i accident no laboral, en substitució del seu salari, també va ser redactat, amb l'acord dels tres grups parlamentaris. I es va fer, això creiem els socialdemòcrates, amb la clara voluntat d'introduir millores en les prestacions, que permetin garantir un nivell de protecció més elevat.

Qui millor per beneficiar-se d'aquestes millores que aquells que, involuntàriament pateixen la mala sort de tenir una malaltia o un accident no laboral? Qui millor que els assegurats que a més de patir una malaltia o un accident, de vegades greu, i per tant, en molts casos, una baixa laboral de llarga durada, han de continuar fent front a les mateixes, o de vegades, més elevades despeses cada mes?

La seva afirmació com a motivació de l'esmena que consideren suficient la indemnització actual en els casos d'incapacitat temporal per malaltia comuna i accident laboral, diu molt de la seva insensibilitat, manca de solidaritat i garreperia envers els col·lectius més vulnerables.

Aquest nou redactat, com vostès comprendran, no ens deixa indiferents, ans al contrari ens indigna, i ens fa demanar amb totes les forces que en base als arguments exposats i tenint en compte el moment delicat pel qual travessa l'economia del país, i per pal·liar els seus efectes entre els col·lectius de població més vulnerables, vulguin tornar a considerar la seva posició, perquè el text final que avui s'aprovi inclogui el redactat original de la lletra b) de l'article 147 de la Proposició de llei.

Aquest gest vindria a donar una mica, i dic una mica, de contingut al capítol tercer: "Suport social" del Projecte de llei de mesures de reactivació econòmica, que ha presentat el Govern, i que ha deixat, inexplicablement, el referit capítol despulat de mesures socials. Una protecció social adequada d'acord amb el nostre nivell de vida, especialment necessàries en èpoques de crisi econòmica, són un element de competitivitat econòmica i enforteix el país davant dels importants reptes que es presenten. La protecció social no és una càrrega a eliminar, doncs la nostra societat ha de preservar els principis de solidaritat i justícia social, que no pot permetre deixar ningú pel camí en moments de dificultat.

El vot particular número 3 correspon a la disposició addicional primera de l'informe de la comissió.

L'esmena presentada pel Grup CDA + Segle XXI, i aprovada per la seva representant i pels del Grup Liberal en el tràmit en la Comissió Legislativa

d'Afers Socials, proposa suprimir la disposició addicional primera. El text que es proposa suprimir diu -i cito: *"En el moment en què sigui exigible, el Govern s'ha de fer responsable del desequilibri financer que pugui sorgir en la branca de jubilació, i això amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, per a l'exercici pressupostari corresponent"* -fi de citació.

Aquesta disposició va ser introduïda en el redactat de la Llei, una altra vegada, amb l'acord de tots els grups. Es demanaran per què? Si la nostra Constitució ja diu que l'Estat garantirà un sistema de seguretat social. Ho vam fer per reforçar un concepte que, altrament i segons les conviccions polítiques dels que governen, podria ser interpretat de diferents maneres.

De tots és sabut que durant molts anys s'han pagat amb els diners de tots els assegurats a la CASS, la part no contributiva corresponent a les pensions atorgades en virtut de l'actual article 41 del Reglament tècnic de la CASS. Si aquestes pensions s'haguessin finançat per l'Estat, avui tindríem al fons de reserva de les pensions de jubilació, 200 milions d'euros de més: un bon coixí per tal de garantir a tots els assegurats el cobrament de les seves pensions futures.

Per tant, sembla imprescindible, evitar qualsevol mala interpretació d'aquesta Llei, i en el cas que en un futur llunyà, la branca de jubilació patís un desequilibri, l'Estat se'n faci càrrec, retornant tot allò que s'ha pagat exclusivament amb l'esforç solidari dels assegurats i que ha permès finançar aquesta mesura de protecció social. Per tant, demanem que en base als arguments exposats, vulguin tornar a considerar la seva posició, perquè el text final que avui s'aprovi inclogui la disposició addicional primera original de la Proposició de Llei.

I, per acabar, el vot particular número 4 correspon a l'esmena 86 de l'informe del ponent -esmena 27 del Grup Parlamentari Liberal- que proposa l'addició d'una nova disposició addicional que seria la dissetena.

L'esmena presentada pel Grup Parlamentari Liberal, i aprovada pels seus representants i la representant del Grup parlamentari CDA + Segle XXI en el tràmit en la Comissió Legislativa d'Afers Socials, proposa l'addició d'una nova disposició addicional amb el text següent -i cito-: *"Les persones que hagin cotitzat a la seguretat social com a no assalariades del sector agrícola durant el termini de dos anys, com a mínim, immediatament anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, gaudiran de la reducció de la cotització que se'ls hi ha aplicat fins a l'entrada en vigor de la Llei, prenent com a base de cotització el que estableixen els articles 101 i 104"* -fi de citació.

La seva afirmació com a motivació de l'esmena que és per no perjudicar els assegurats que han tingut aquest avantatge fins a la data no ens convenç. Aquesta solidaritat que demostren amb el col·lectiu agrícola, la trobem a faltar envers altres col·lectius. Això sí, la seva solidaritat està basada, un cop més, en l'esforç de tots els assegurats.

Ens demanem per què els agricultors han de pagar menys que els petits empresaris dels diferents sectors d'activitat del país? Per què els pagesos sí i, per exemple, els pintors, fusters, mecànics, electricistes, perruquers, i així un llarg etcètera no? I per sobre de tot ens demanem, per què la resta d'assalariats i assegurats per compte propi, hem de subvencionar als pagesos andorrans?

Nosaltres no estem en contra de la ramaderia ni de l'agricultura, però les polítiques de subvenció al sector de la pagesia s'han de portar a terme amb el finançament de l'Estat i no de les cotitzacions socials.

A més a més aquesta esmena seva ni tant sols es pot considerar com una acció política reflexionada i valorada, aquesta esmena és el fruit d'una demanda específica d'aquest col·lectiu als grups parlamentaris, i està feta a corre-cuita. Amb aquesta regulació el que fan és fer dos tipus de pagesos i ramaders, els que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden continuar gaudint del privilegi de pagar vora d'un 20% menys de cotització a la seguretat social i a les esqueses de tota la resta d'assegurats, i aquells que, o bé perquè s'iniciïn en aquest sector o bé perquè canviïn de sector, no poden acollir-se a aquesta subvenció.

Vostès que són experts en exigir criteris de residència i econòmics molt durs a l'hora d'atorgar qualsevol ajuda social, no són gaire exigents al moment de mantenir subvencions i privilegis a un col·lectiu que tots sabem, que a banda de la ramaderia o l'agricultura, molts també són titulars d'empreses d'altres sectors d'activitat.

En base als arguments exposats i en pro de la responsabilitat política i el sentit comú d'aquells que legislem, demanem que vulguin tornar a considerar la seva posició, perquè el text final que avui s'aprovi no inclogui la disposició addicional dissetena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González.

Doncs, passàriem a la intervenció dels no adscrits. Hi ha alguna intervenció?

Pels grups parlamentaris? Per CDA + Segle XXI la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els vots particulars números 1 i 3 van estretament lligats, ja que el seu objectiu és tornar al redactat original del text en el sentit d'assegurar l'equilibri de les branques per les vies següents: l'adaptació de les cotitzacions, l'abonament o el càrrec en els fons de reserva propis i els préstecs entre branques i, finalment, el finançament a càrrec dels pressupostos de l'Estat. En canvi, nosaltres hem preferit que el recurs als pressupostos no tingui un caràcter ordinari sinó subsidiari, i que només pugui ser utilitzat quan l'equilibri del pressupost de cadascuna de les branques no pugui ser mantingut per les altres vies. Així doncs, el recurs als pressupostos de l'Estat, segons el nostre criteri -que finalment ha estat recollit per majoria en el text definitiu- només ha de ser possible en darrera instància, quan les altres vies d'equilibri estiguin esgotades. D'aquesta manera entenem que s'aplica un criteri de superior rigorositat tant en la gestió del pressupost de cadascuna de les branques com en el control de l'equilibri dels pressupostos de l'Estat, contribuint-se a fer més sostenible en el temps el nostre sistema prestacional. Per tant, el nostre vot és contrari als vots particulars números 1 i 3.

En relació al vot particular número 2 volem remarcar que, en els casos d'incapacitat temporal per malaltia comuna i per accident no laboral, ja ens sembla suficient -i no crec que això sigui una manca de sensibilitat com diu la Sra. González- la indemnització actual i per això, en consonància amb el que ja vam expressar a la comissió, no som partidaris de tornar al redactat proposat en el text original. El nostre vot és doncs contrari al vot particular número 2.

Finalment, pel que fa al vot particular número 4, el nostre posicionament és favorable a l'addició d'una nova disposició addicional per garantir que les persones que hagin cotitzat a la seguretat social com a no assalariades del sector agrícola durant el termini de dos anys, com a mínim, immediatament anterior a l'entrada en vigor de la nova Llei, puguin gaudir de la reducció de la cotització que se'ls hi ha aplicat fins a l'entrada en vigor de la Llei. D'aquesta manera pensem que no es crea cap perjudici a aquest col·lectiu. Per aquesta raó no som partidaris de tornar al redactat inicial i ens ratifiquem en el text tal com va quedar redactat per majoria en la comissió. Així doncs, el nostre vot és contrari al vot particular número 4.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Passaríem, doncs, a la intervenció del Grup Parlamentari Liberal. Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El primer vot particular presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata a la Proposició de llei de la seguretat social proposa que es retorni al text original l'apartat 2 de l'article 88.

Aquest apartat, en la seva redacció original, preveia que el pressupost de cadascuna de les branques ha de mantenir un equilibri ja sigui mitjançant l'adaptació de les cotitzacions, ja sigui mitjançant l'abonament o el càrrec en els fons de reserva propi, ja sigui mitjançant finançament per part del pressupost de Govern o bé mitjançant préstecs entre branques.

Ara, amb la redacció d'aquest apartat sorgit de la comissió després d'aprovar per majoria l'esmena 28 de l'informe del ponent presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI diu també que l'equilibri entre branques s'ha de mantenir mitjançant l'adaptació de les cotitzacions, ja sigui mitjançant l'abonament o el càrrec en els fons de reserva propi o bé mitjançant préstecs entre branques però disposa, en un apartat diferent, que en el cas que el referit equilibri no es pugui mantenir en els termes esmentats, el pressupost de l'Estat ha d'aportar els recursos suficients per assolir aquest objectiu.

Nosaltres entenem que és millor i més clarificador mantenir el redactat d'aquest apartat tal com ha sortit de la comissió, el que ens porta a votar negativament al vot particular per les raons següents: aquest article, pel que respecta a la branca general, té relació directa amb l'apartat f) de l'article 86 -el redactat del qual tots acceptem- que disposa textualment que el pressupost de l'Administració general finança, entre altres despeses: "*l'eventual dèficit que es pugui produir a la branca general.*".

És a dir, que aquesta aportació del pressupost de l'Estat, prevista, -com ha dit vostè Sra. González-, a l'acord polític que vàrem signar al desembre del 2005 i que s'ha traslladat a la Llei, no es preveu com un recurs ordinari de la seguretat social sinó pel cas eventual que es produeixi dèficit. I aquí vull citar, una altra vegada com ha citat vostè, l'acord polític que jo també tinc, i diu: "*...millora de la gestió... etc*", i llavors diu: "*El dèficit que en el futur pugui generar*", "pugui" és un condicional, es pot generar o no es pot generar. El dèficit que pugui generar aquesta secció anirà a càrrec de l'Estat.

Doncs, a partir d'aquí -ho torno a repetir-, aquesta aportació de l'Estat no és un recurs ordinari de la seguretat social, sinó pel cas eventual que es produeixi dèficit i, com sabem tots, es produeix dèficit quan les despeses superen els ingressos. Per això varem acceptar l'esmena proposada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI que proposa un redactat de l'apartat 2 de l'article 88 coherent amb l'article 86 f), és a dir, es mencionen primer els recursos normals o ordinaris de la branca general de la seguretat social -essencialment cotitzacions i reserves- i en cas que aquests recursos siguin insuficients per fer front a les despeses d'aquesta branca serà l'Estat que haurà de cobrir aquest dèficit. I, amb això, una remarca: el fet que hi hagi dèficit o no, no vindrà predeterminat -com ha dit vostè- perquè s'haurà d'adaptar sempre a les cotitzacions automàticament a les prestacions. Aquest criteri aritmètic no és el que millor comparteixo com vostè diu. Si hi haurà dèficit o no, i com estaran fixades les cotitzacions no dependrà del que diu la Llei, dependrà de la voluntat política d'aquesta Cambra amb el moment d'aprovar el pressupost any rera any que fixarà les cotitzacions i les prestacions i assumirà, o no, en funció de la majoria política d'aquesta Cambra quin dèficit vol assumir l'Estat.

És per això que jo... pensem que aquest matís que vostès fan amb el fons no té la transcendència que vostès li donen perquè el fet que hi hagi dèficit o no, no vindrà donat pel redactat concret de la Llei sinó que vindrà donat, sigui quin sigui el redactat, de la voluntat política de la Cambra i del pressupost que es votarà cada any aquí amb les cotitzacions i les prestacions que es fixaran.

És per aquest motiu que aquest vot particular nosaltres el votarem desfavorablement.

Amb el segon vot particular que debatem es proposa que es retorni al text original l'apartat b) de l'article 147.

Aquest apartat fixa els percentatges de pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal, o baixa, per malaltia comuna i accident no laboral i comparant el text original de la Proposició de llei amb el text sorgit de la comissió aquests percentatges s'han reduït del 60% al 53% de la trentena part de la base de càlcul fins al trentè dia de baixa i del 75% fins al 70% a partir del trenta-unè dia.

Aquesta reducció s'ha efectuat després d'haver-se aprovat en comissió, per majoria, una esmena en aquest sentit presentada pel grup parlamentari en nom del qual parlo.

No és mai agradable ni satisfactori proposar i aprovar reduccions de prestacions, més tenint present que es tracta d'una Llei de la seguretat social dirigida a millorar el benestar de la població. Ara bé, opinem

també que una de les finalitats de tot sistema de seguretat social és garantir un equilibri i una viabilitat a mig i llarg termini i aquest objectiu no es correspon sempre al que ens agradaria, i aquest cas n'és un exemple almenys per a nosaltres.

En el moment d'elaborar el text de la Proposició de llei de la seguretat social que es va prendre en consideració, ens varem basar amb els comptes d'aquesta parapública de l'any 2006 -els darrers disponibles en aquell moment- que, pel que respecta a la branca general i complementària -ambdúes agrupades-, presentava un superàvit global de més de dos milions d'euros, mentre que els comptes de l'any 2007 aquesta mateixa branca presentava un dèficit creixent de més de dos milions d'euros. És a dir, que entre la finalització del text de la Proposició de la llei a finals de l'any 2007 i el moment del tràmit de presentació d'esmenes a finals de maig del 2008 varem constatar un notable i, fins a cert punt, preocupant increment de les despeses de la branca general.

Aquesta realitat ens va portar a plantejar, des d'un criteri de prudència i, al nostre entendre, també de responsabilitat la conveniència de reduir les despeses per baixa per malaltia i accident no laboral per no produir un desequilibri excessiu i inassumible al sistema, més tenint present que la sensibilitat que vostè diu que no tenim, sí que l'hem tingut ja en la millora que s'ha fet en altres prestacions com les invalideses, la maternitat i la paternitat o baixes per accident laboral i malaltia professional, i tenint també present que caldrà esperar l'aplicació de la Llei per comprovar, entre altres extrems, si s'aconsegueix racionalitzar les baixes amb els mecanismes que preveu la Proposició de llei i el resultat dels reembossaments del 100% previstos a l'article 135.

Pels anteriors motius creiem que procedeix mantenir, ara per ara, el redactat de l'article 147 b) en els termes del text sorgit de la comissió, i també votarem negativament el vot particular que ara comentem.

Pel que respecta al vot particular número 3 es proposa introduir novament al text de la Proposició de llei la disposició addicional primera que va ser suprimida després d'aprovar l'esmena en aquest sentit plantejada per CDA + Segle XXI.

Aquesta disposició addicional establia, en el text original, que en el moment que sigui exigible el Govern s'ha de fer responsable del desequilibri financer que pugui sorgir de la branca jubilació amb càrrec als pressupostos de l'Estat.

Per nosaltres aquesta disposició és innecessària a partir del moment en què l'article 88, apartat segon -

que ja hem comentat i que té relació amb el vot particular número 1, com ha dit la Sra. Font-, doncs, aquest apartat segon de l'article 88 ja estableix clarament que tant la branca general com la branca jubilació han de mantenir un equilibri i que si aquest equilibri deixa de mantenir-se el pressupost de l'Estat ha d'aportar els recursos suficients per assolir aquest objectiu.

Per tant, entenem que si l'article 88.2 ja estableix que el desequilibri financer de la branca jubilació s'ha de cobrir amb recursos provinents del pressupost estatal, és innecessari que aquesta previsió es torni a repetir en una disposició addicional, i entenem que és millor que aquesta previsió estigui ja contemplada en un article del cos normatiu de la Llei.

Per tant, el nostre vot en aquest sentit, també serà desfavorable a aquest vot particular.

Finalment, tampoc no ens sembla bé el vot particular darrer, número 4, plantejat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata que proposa eliminar la disposició addicional catorzena, afegida al text mercès a una esmena d'addició plantejada pel Grup Parlamentari Liberal, per la qual es disposa que les persones que hagin cotitzat a la seguretat social com a no assalariades del sector agrícola durant el termini de dos anys, com a mínim, immediatament anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, gaudiran de la reducció de la cotització que se'ls hi ha aplicat fins a l'entrada en vigor de la Llei, prenent com a base de cotització el que estableixen els articles 101 i 104.

Pensem que és just mantenir aquesta reducció que s'ha vingut aplicant fins ara a aquest col·lectiu de persones que de totes maneres ja veuran incrementada la cotització, ja que es prendrà com a base els articles 101, tenint present igualment que afecta un màxim de setanta persones i que la mateixa disposició ja preveu un requisit segons el qual hauran d'haver cotitzat a la seguretat social com a persones no assalariades del sector agrícola durant dos anys amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei que impedeix que amb aquesta disposició es puguin produir abusos.

En relació amb aquest vot li diré, Sra. González, que vostè jo crec que ha magnificat la seva explicació i ha acusat més del compte els efectes que pot tenir aquesta disposició que nosaltres hem introduït.

Jo podria estar d'acord amb vostè amb tot el que ha dit si nosaltres haguéssim creat un règim especial per a aquest col·lectiu, llavors potser sí que les seves paraules serien adients però, el que no és adient és que vostè faci aquí una explicació tan gran i amb uns arguments que no té, i què són desproporcionats amb les mesures d'aquest vot particular que, senzillament, és per a un col·lectiu de setanta

persones i... francament, no crec que n'hi hagi per tant. Per tant, el nostre vot també serà desfavorable a aquest vot particular.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Jordana.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups? Dels no adscrits? Dels grups parlamentaris?

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Bé, en primer lloc voldria manifestar la nostra decepció perquè no s'hagi acceptat cap d'aquests quatre vots particulars.

El Sr. Jordi Jordana en el vot particular número 1 em deia que el matís no té transcendència... jo crec que sí que en té, perquè jo he escoltat les paraules de la consellera general Lurdes Font, doncs, i que clarament havien deixat el Govern absolutament subsidiari. Jo crec que sí que en té d'importància.

De tota manera en totes les seves intervencions, tret de l'última que sí que m'ha sorprès bastant..., -tret de l'última-, doncs, diria que no hem escoltat res de nou que és veritat que no haguéssim escoltat en el sí de la comissió quan nosaltres, doncs, no vam votar aquestes esmenes.

Em diu que per l'augment de la baixa per malaltia comuna o per accident no laboral hi ha un increment de les despeses... Miri, precisament nosaltres amb aquell acord número 3 de l'acord del desembre del 2005 ho dèiem: millora de la gestió i control de la despesa per tal d'optimitzar els recursos de la secció de malaltia.

Escolti! El fet que ara últimament hi hagi hagut més dèficit o més despesa a la secció de malaltia, no veiem perquè havíem, després de canviar d'opinió, sobretot després del criteri del Govern, i fer pagar la culpa a aquestes persones que nosaltres havíem cregut oportú i, com he dit abans, els tres grups parlamentaris, de fer unes petites millores, perquè tampoc eren unes grans millores.

Escolti! Si en aquell moment, quan es fa la llei, jo crec que s'ha de fer una llei, doncs, que cobreixi el màxim de gent -això és una referència després per als seus setanta pagesos, aquests que diu que se'ls hi ha fet una cosa especial. Però, escolti! Nosaltres vam dir que faríem unes millores, no n'hem fet gaires, vostè diu que sí, nosaltres creiem que n'hem fet algunes però no totes les suficients. Si una de les que havíem

fet i crec que és important, -i no em tornaré a repetir en tot el que hem fet després-, hem de canviar el nostre criteri perquè veiem... doncs, escolti'm! millor control de la despesa i, sobretot al Govern, que sí que va fer molt incís amb el seu criteri, doncs, que això semblava que ens havia de portar cap a la ruïna, doncs, tenen unes eines que és el Pla estratègic de la salut per veure per què aquesta despesa, amb menys assalariats que hi ha, s'està incrementant, però no hem de culpabilitzar, i no hem de fer pagar justos per pecadors, doncs, quan no és així.

Amb el règim especial, amb el tema dels pagesos... Miri! Vostè diu que ho he exagerat perquè són setanta persones... és el que li dic jo. Això respon a la petició que va fer aquest col·lectiu als grups parlamentaris, també ens la van venir a fer però, és que sigui per setanta o sigui per dos mil o sigui per cinc mil, si la proposta és justa s'accepta, i si no és justa no s'accepta. Jo li torno a dir el mateix, ni que siguin setanta, ni que siguin més, no tenim perquè la resta d'assegurats i treballadors per compte propi subvencionar als pagesos. Jo li torno a demanar i ja ho he demanat: per què als pagesos sí i a altres col·lectius no? Em diu que se'ls incrementa la cotització... i als altres també! als pintors, als fusters... a tots, a tots els que estan treballant per compte propi i als petits empresaris; a tots se'ls hi augmenta la cotització, igual, de la mateixa manera. Jo ara el que li demano que em digui és per què a uns sí i a d'altres no? I per què amb les cotitzacions dels altres assalariats? Escolti! si hi ha setanta pagesos i vostès els hi volen fer una subvenció, doncs, endavant, però facin-ho amb els diners finançats directament per l'Estat. Siguin setanta o siguin vuitanta.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Jordi Jordana?

Perdó, ha demanat CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font?

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

No, jo només per contestar a la Sra. González.

A nosaltres ja ens va bé, ja estem d'acord amb el que havíem dit en l'acord polític, que quan hi havia un desequilibri a nivell de les dos branques, aquest

desequilibri fos cobert per la via d'una transferència del pressupost de l'Estat.

L'única cosa de la raó d'aquesta esmena era posar un punt a part a aquest recurs perquè per a nosaltres no és igual que una branca tingui el seu autoequilibri, podríem dir, que no pas quan és via transferència pressupost de l'Estat. I això, volíem que quedés amb un apartat diferent. Senzillament això.

I, amb el cas del quart vot particular, sí que hi ha una diferència, i és que en el cas d'un col·lectiu -i amb això sí que estic d'acord amb el Sr. Jordana quan diu que ha sigut diferent si haguéssim creat un règim especial-, aquí no creem un règim especial, l'únic que fem és respectar un dret adquirit que ja estava dins de l'actual règim de la seguretat social i els altres no.

Senzillament és respectar un dret adquirit amb un mínim de dos anys de cotització i pels altres no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Ara sí, Sr. Jordi Jordana, teniu la paraula pel seu grup parlamentari.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies.

A veure, amb el primer apartat del finançament jo torno a repetir que per a nosaltres si hi ha dèficit o no que haurà de cobrir l'Estat, no dependrà d'un casament aritmètic del que s'ingressa i del que s'ha de pagar perquè és que si no, no hi hauria mai la possibilitat que hi hagués dèficit, i la pròpia Llei ja no ho hagués contemplat.

Això dependrà essencialment de la voluntat d'aquesta Cambra del compte dels pressupostos. De si vol augmentar les cotitzacions amb més dèficit o amb menys, o si vol pujar les cotitzacions o no. Dependrà d'això i de res més.

Pel que respecta a les millores se n'han fet i a la vista està. Vostès mateixos ho han manifestat perquè si no es fan millores, -no se'n fan suficients segons vostè diu-, llavors si que ja no entendré per què vostès mateixos van votar a favor de la presa en consideració d'aquesta Llei.

El tema de la rebaixa de les baixes. Ja li he dit, nosaltres volem millorar, hem millorat el que creiem que s'ha de millorar, però també pensem que s'ha de mirar la viabilitat del sistema, i el Grup Parlamentari Liberal escolta a tothom: al Govern per descomptat, però també examinem les xifres i les xifres són les

que són. A partir d'aquí nosaltres pensem que amb un criteri de prudència i també de responsabilitat pensem que s'han tingut de rebaixar aquestes baixes que també li vull precisar, perquè vostè, ara que hi penso, en la seva primera intervenció s'ha referit a què es rebaixaven les baixes per motius laborals i aquestes no es rebaixen, aquestes es milloren. Les que es rebaixen ara són les baixes per malaltia. Ja sabem que totes les malalties són mals moments, i són de dificultat per a tothom, però nosaltres entenem també que aquest sistema de seguretat social, doncs, s'ha de mantenir la viabilitat perquè arribant als extrems que diu vostè, doncs, és que llavors hauríem de posar totes les prestacions al 100%. Posem-ho tot al 100% que és el màxim i, a partir d'aquí, tothom content.

Jo crec que no es pot pas arribar a aquests extrems. S'ha de ser una mica conscient del que podem i del que no podem i, torno a repetir, també de l'aplicació de la Llei, dels resultats que donarà i serà, jo crec, a mig llarg termini, o a curt termini quan sigui el moment, quan torni a passar davant d'aquesta Sala els pressupostos, si es volen millorar les prestacions, quines? i si es volen millorar les cotitzacions. Però, ara per ara, pensem que és assenyada aquesta qüestió.

I, finalment, pel que respecta al benefici del qual continuaran gaudint els pagesos, doncs, molt senzill. Vostè em demana que per què aquests sí i aquells no? Doncs, miri, joestic completament d'acord amb el que acaba d'exposar la Sra. Font: perquè els pagesos ho tenen i els altres no ho tenen... només és aquesta la qüestió. I, ho torno a repetir, no crec que sigui una qüestió tan transcendent ni de tanta magnitud com per posar-nos en entredit, llavors entrar ja en un discurs polític, jo crec que fora de lloc, amb la sensibilitat i amb si hi ha beneficis per a uns i no pas per als altres.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció?

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies.

Miri! vostè mateix ho ha dit, Sr. Jordana, s'augmentaran les cotitzacions sí o no depenent de la voluntat d'aquell que governi, és això el que m'acaba de dir.

Doncs, jo li voldria recordar que precisament... per això jo ho he dit en el vot particular número 1 que anava en contra de l'acord, perquè l'acord... el punt número 3 de l'acord diu -i cito-: "Millora de la gestió i control de la despesa per tal d'optimitzar els recursos de la secció de malaltia mantenint la seva cotització en un 10%". Precisament l'acord anava en aquest sentit que no augmentaríem la part de cotització de la branca de malaltia i que el deixaríem en un 10%. I que si el fet de no augmentar-la i, evidentment, de no millorar la gestió i control i, doncs, de posar les eines escaients amb el Ministeri de Sanitat per veure per què hi ha aquests augments de baixes, doncs, jo crec que vam posar ben clar que el dèficit que pogués generar, en el futur, això aniria a càrrec de l'Estat.

Em diu que un criteri de prudència al moment de legislar... Escolti! Nosaltres el que no entenem és aquest canvi de criteri. Quan vam fer la Llei -i tothom sap aquí, i és ben conscient que no ens vam estar tres mesos fent la Llei, sinó que ens hem estat tres anys assentats en una comissió- ja en vam parlar d'això; i jo no he dit que no haguem fet millores, evidentment que n'hem fet de millores, però una de les millores que jo crec que tots estàvem més que satisfets era el fet que la persona quan està de baixa... -i sobretot una baixa de quatre o cinc dies no té importància, però una baixa de tres mesos, quatre mesos que, per desgràcia n'hi poden haver moltes i hi ha accidents molt greus-, doncs, una de les millores que ens va satisfer més en aquell moment -almenys a nosaltres, als membres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata- era la millora en les prestacions de les baixes de malaltia i accidents no laborals, al mateix temps que també volíem que s'augmentessin evidentment les baixes de malaltia i les d'accident de treball.

El fet que hi hagi d'haver viabilitat en el sistema no té perquè perjudicar a aquestes persones.

Escolti! Quan una persona està sis mesos de baixa, aquesta persona ha de fer front igualment, al lloguer del pis, a la família, a les guarderies, a tot... això és una de les millores que nosaltres estàvem més satisfets, i vostès van i retallen exactament al mateix percentatge que hi ha ara. No ho entenc, doncs, per què en aquell moment sí van estar d'acord i ara no? És això el que no arribem a entendre.

I, em diu que eren uns drets que tenien adquirits... Miri! Jo ara, aquí, crec que no és el moment però hi havia d'altres col·lectius que tenien drets i que no se'ls hi han mantingut. Perquè quan es fa una llei o una modificació de la llei és per ajustar-la, no és per mantenir els privilegis perquè si hem d'anar mantenint els drets adquirits si són bons o si no són bons no val la pena de modificar les lleis. I, aquest és un dret que no era correcte perquè en el passat s'han

anat pagant les cotitzacions socials, i ara no s'han de continuar pagant. Si era un error en el seu moment, doncs, per això estem els legisladors per canviar-ho, i és en això que jo em refereixo. Als pagesos se'ls pot subvencionar, no hi estic en contra, però no amb els diners de la resta dels assalariats. Si s'havia estat fent i s'havia estat fent malament, doncs, per això l'hem canviat aquesta Llei de la seguretat social, per canviar tot el que no funcionava. I, nosaltres entenem que no es pot fer. I, a més a més, el legislador no es pot quedar tan tranquil i dir: "Miri, és que és per setanta persones"... És que aquí no venim a legislar per a un col·lectiu concret, venim a legislar una Llei de la seguretat social que afecta a tothom i que afecta a tots els assegurats; i amb aquests diners de tots els assegurats estem subvencionant, digui vostè i el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, el 20% menys de cotització als pagesos.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. Jordi Jordana pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Jordana:

A veure, el límit del 10% que diu vostè que hi va haver a l'acord polític, aquest 10% no era per sempre, era per la Llei... és clar, perquè sinó llavors aquest acord polític voldria dir que aquest 10% de cotització de la branca de malaltia s'hauria de mantenir sempre, i el cas no és aquest.

L'acord va ser que amb aquesta Proposició de llei no s'apujarien les cotitzacions de la branca de malaltia com les de jubilació, però això no vol dir per descomptat que en el futur aquesta Cambra sobiranament no pugui decidir d'apujar les cotitzacions perquè llavors el sistema no crec que pogués aguantar gaires anys. Això per començar.

Pel que respecta... Bé, vostè diu que hem canviat d'opinió. Escolti! Si no haguéssim pogut canviar d'opinió ja no feia falta que féssim el tràmit d'esmenes. El dia de la presa en consideració ja podríem renunciar tots a fer esmenes, ja podríem aprovar el text de la Proposició de llei tal com va sortir de la comissió *ad hoc*, i aquest no va ser pas el criteri també pactat a proposta de vostès i acceptat per nosaltres, i és que es feia un text pactat i després cada grup podia fer les esmenes que considerés pertinents amb aquells punts que discrepava; prova d'això és que vostès han fet més esmenes que nosaltres si mal no recordo.

Pel que respecta a les baixes, doncs, jo ja li dic el què -el nostre criteri-: crec que s'ha de mantenir la viabilitat del sistema i no es pot donar, encara que se'n tingui ganes i encara que sigui desagradable retallar prestacions, jo crec que s'ha d'actuar amb prudència i, en aquest cas, crec que ja hem actuat.

Finalment, en relació amb els pagesos, li torno a repetir el que he dit: bé, no crec que per aquesta qüestió s'hagi de posar com es posa, una qüestió que, en definitiva, són un grup, un col·lectiu petit de gent que han tingut fins ara aquest benefici i per a nosaltres creiem que és just que se'ls hi mantingui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Hi hauria torn d'intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només voldria fer una última intervenció per això que acaba de dir el Sr. Jordi Jordana.

Nosaltres és veritat que hem fet més esmenes, però no n'hem fet cap que anés en contra de cap millora de les que hem aconseguit tots els cinc que estàvem assentats fent aquesta Llei de la seguretat social.

Nosaltres no n'hem fet cap que retalli cap dret ni que retalli cap millora social.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap intervenció, demanaria si a la ponent de la mateixa, a la Sra. Mariona González, li sembla bé -escoltat el debat- d'agrupar la votació? -ja que l'havia demanat per separat.

La Sra. Mariona González:

Sí, no hi tinc cap problema perquè es veu ben clar, doncs, quin serà el sentit del vot.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, havent acceptat la votació conjunta, procediríem a la votació conjunta dels quatre vots

particulars. Recordar només que “sí” seria l'acceptació del vot particular i es retornaria al text de la redacció original, i amb el “no” es deixaria l'esmena tal com ha quedat a la comissió i tal com s'ha presentat.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

12 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat quedarien desestimats els vots particulars i la Proposta es mantindria tal com ha sortit de la comissió.

Ara entrariem en el debat, doncs, de la resta del Projecte de llei que no ha estat objecte de vot particular.

Procediríem al seu debat.

Començaríem, doncs, pels consellers no adscrits.

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Volia començar dient o manifestant la immensa satisfacció que em produïa-, ho deixarem amb què em satisfà que s'aprovi aquesta Llei-, ja que els quatre vots particulars no han prosperat i, per tant, no ha sigut immens el plaer d'aprovar aquest text.

No entraré al detall de la Llei perquè se n'ha parlat molt, només manifestar que aquests dos parlamentaris agraeixen a tots els companys que han format part de la comissió, i a la resta de parlamentaris també, el llarg temps que han estat treballant, la intensitat que tots coneixem que han posat en aquesta Llei. Agrair també a la societat i a altres grups i associacions tot el que han volgut aportar a aquests parlamentaris perquè aquest projecte fos del grat de tots, i dir que aquest -i no cap altre punt- de l'ordre del dia d'aquesta sessió de Consell, al nostre parer, és el punt més important que s'aprovarà avui en aquest Parlament.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. de Haro.

Pels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de CDA + Segle XXI volem, d'entrada, expressar la nostra satisfacció per la imminent aprovació de la nova Llei de la seguretat social. Certament, avui és un dia important en el marc de la present legislatura, no només pel fet de l'aprovació d'una llei que ha de tenir una incidència favorable en el conjunt de la societat, sinó també perquè la seva elaboració ha estat presidida en tot moment pel consens polític en el si del Parlament.

Convé ara recordar que, només encetar l'actual legislatura, es va assolir un acord unànimе en aquest àmbit tan important. Un acord que es va plasmar, d'entrada, en la voluntat expressa d'aprovar una llei de mesures urgents en matèria de seguretat social. Un acord que, a la vegada, es va concretar en la ferma voluntat política de redactar i aprovar una llei que havia de comportar una reforma substancial del nostre sistema de seguretat social.

Així doncs, es va constituir una comissió especial del Consell General encarregada de treballar la referida Proposició de llei. Una proposició de llei que avui ja només es troba pendent de la seva aprovació definitiva. No cal dir que el nostre vot serà favorable al text que ara examinem en la fase final de la seva tramitació parlamentària.

Cal reconèixer també que les tasques d'elaboració de la Llei s'han allargat més del previst. Al començament semblava que n'hi hauria prou amb un any per enllestir els treballs però a la fi s'hauran exhaurit tres anys ben bons de feina. Finalment, després d'un intens treball en la comissió legislativa i després de nombroses discussions tècniques i polítiques s'ha pogut traduir aquella voluntat política inicial en un text legislatiu a punt de ser aprovat.

També és interessant assenyalar que la comissió especial encarregada d'elaborar la Proposició de llei no s'ha tancat sobre si mateixa a l'hora de desenvolupar els seus treballs. Al contrari, s'ha obert als neguits i a les demandes dels sectors implicats.

Així, un cop acabada una determinada fase dels treballs, es va penjar una primera proposta del text a la pàgina *web* del Consell General. Arran d'això es van rebre comentaris i suggeriments per part de diferents col·lectius i col·legis professionals especialment vinculats a l'àmbit de la seguretat social, com ara el Col·legi de Metges.

De qualsevol manera, cal agrair especialment l'intens i importantíssim treball efectuat des de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, de cara a millorar la Proposició de llei. Les seves aportacions han estat nombroses i rellevants i han propiciat que la comissió legislativa, en certs aspectes, fes una relectura i una confecció de certs articles de la Proposició de llei.

Des de CDA + Segle XXI també volem remarcar que, per arribar al resultat assolit, cadascun dels grups parlamentaris que hem participat en l'elaboració de la Proposició de llei hem hagut de fer renúncies i concessions, tot cedint en determinades qüestions que eren importants per a cadascun de nosaltres. Gràcies a aquesta gairebé permanent bona predisposició negociadora de tots els membres de la comissió especial, emmarcada en un intens i

continuat procés de diàleg, hem pogut concretar el consens en un text definitiu.

S'ha d'esmentar també que la comissió *ad hoc* ha treballat a partir d'estudis i valoracions emesos per acreditats professionals que ens han donat suport a l'hora de prendre determinades decisions. A tall d'exemple, i especialment en relació amb la branca de jubilació, podem ara esmentar les aportacions realitzades pel professor Adolfo Jiménez, reconegut expert en matèria de seguretat social.

Quant a la valoració global de la Llei, cal dir d'entrada que aquesta és per a nosaltres força satisfactòria. Per un costat es reforça la protecció de la branca vellesa i, a la vegada, es configura un augment de les prestacions en matèria d'ajuts en els àmbits de l'orfenesa, viduïtat, discapacitat, maternitat i jubilació. En relació amb les prestacions de la branca no contributiva cal remarcar que s'estableix un complement de prestació per tal d'ajudar a aquelles persones que tenen uns ingressos de jubilació insuficients. Cal reconèixer que totes aquestes mesures constitueixen un important progrés en matèria de protecció social i de desenvolupament de l'estat social reconegut a la nostra Constitució.

D'altra banda, voldríem també aprofitar aquesta intervenció per a donar una explicació del sentit polític que cal atribuir a les vint-i-dos esmenes que vam presentar. En cap cas la nostra intenció era la de posar, ni que fos parcialment, en entredit, l'acord polític assolit de cara a l'elaboració de la Llei de la seguretat social. Hem estat sempre plenament conscients del fet que s'estava elaborant una llei des del consens, sabedors que això comporta, com hem dit abans, haver de renunciar a alguns dels plantejaments propis.

Ara bé, també cal reconèixer que vàrem voler fixar el nostre posicionament diferenciat en relació amb algun dels temes que tracta la nova llei. Encara que hi hagi consens en una qüestió determinada, pensem que resulta sa i democràtic poder expressar públicament els punts de vista diferenciats que es puguin tenir.

Aquesta és la intenció amb la que vam plantejar les nostres esmenes. Volem recordar que, en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei ja vam afirmar que tractaríem d'aportar algunes millores al text en el corresponent tràmit d'esmenes, per tal que la llei resultant portés cap a un model de seguretat social més autònom i equilibrat financerament.

Enumerarem ara només algunes de les principals qüestions en les que vam manifestar el nostre punt de vista diferenciat en forma d'esmenes.

Una era, i es va proposar suprimir de la Llei, la branca de prestacions familiars per considerar que les

referides prestacions s'han de gestionar pel Ministeri de Salut i Benestar i no per la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Es va proposar que el finançament per part de Govern fos subsidiari i no un recurs ordinari per la CASS.

Vam també plantejar que l'accés als complements no contributius quedés vinculat als criteris de residència i d'ingressos, plantejament que ha estat finalment recollit en el text definitiu.

Vam proposar la introducció d'uns mecanismes que permetessin, en cas que fos necessari, revisar els requisits per a generar el dret a la pensió de jubilació, en consonància amb l'evolució de l'esperança de vida i de l'estructura de la població assegurada.

D'acord amb les necessitats plantejades en determinats estudis actuàrials, vam també proposar d'establir un programa d'increment progressiu tant del factor de conversió com dels percentatges de cotització en la branca de jubilació així com una revisió del percentatge de cotització de la branca general, per tal de compensar l'increment de les prestacions i de poder preveure i evitar futurs desequilibris en el nostre sistema de seguretat social.

Tornant a les consideracions de caire més general, volem ara esmentar que els consellers de CDA + Segle XXI hem estat en tot moment conscients que cal tractar de trobar un equilibri entre les prestacions que cal oferir i el fet que aquestes prestacions siguin assumibles des d'un punt de vista financer. És per això que considerem positiu el fet que la pròpia Llei contingui els mecanismes per tal que, en base al que puguin dir futurs estudis actuàrials, es pugui garantir el pagament de les pensions i la satisfacció de les prestacions a llarg termini, de conformitat amb les noves necessitats de la societat andorrana.

Volem ara insistir en el fet, ja remarcat en el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei, que la normativa fins avui vigent sobre la Caixa Andorrana de Seguretat Social va estar elaborada en bona part fa uns quaranta anys, amb tot el que això comporta. Calia, per tant, fer un intens esforç d'adaptació a la nova realitat social i econòmica d'Andorra. Vist el resultat que hem assolit, ens ratifiquem en la nostra convicció que s'ha fet una proposta legislativa moderna i avançada.

Entenem que amb l'aprovació d'aquesta Proposició de Llei l'Estat andorrà assumeix que una societat moderna, que s'organitza en un estat de dret social i democràtic, ha de garantir uns nivells adequats de benestar i de solidaritat, a través d'un bon sistema sanitari accessible per a tothom i que ho ha de fer a

través d'un sistema eficient i just de pensions de jubilació, d'invalidesa i de viduitat.

Per tot el que s'ha expressat, i com ja hem dit anteriorment, el nostre vot és favorable a la Proposició de Llei de la seguretat social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Malgrat el resultat de les votacions que acabem de fer fa uns minuts, que trenquen parcialment el consens inicialment assolit, el nostre grup parlamentari votarà a favor de la Proposició de Llei. I ho farà amb satisfacció, ja que aquesta nova Llei de la seguretat social representa, sense cap mena de dubte, un pas important tant en la millora de la nostra legislació en matèria de protecció social com en la millora de la viabilitat de les pensions a llarg termini.

I dic un pas -un pas important, però un pas- perquè a aquest pas, ben segur, després hauran de venir-ne d'altres. Perquè hem de ser tots ben conscients que el que no pot tornar a passar mai més és que una llei com la de la seguretat social, que afecta directament a tota la ciutadania, no es modifiqui durant quaranta anys par anar-la adaptant a les necessitats dels assegurats i a l'evolució econòmica i social.

I això és el que ens havia passat. Des de l'any 1968, quan va instaurar-se la CASS, la legislació pràcticament no s'havia modificat i, per tant, tots érem conscients que hi havia moltes coses que calia canviar i modificar. I en iniciar-se aquesta legislatura els tres grups parlamentaris vam poder pactar de fer aquests canvis de forma conjunta i consensuada.

Una feina certament àrdua i complicada ja que, com tots vostès saben, partíem de dos models ben diferenciats. D'una banda, el model liberal, concretat en el Projecte de Llei de la seguretat social presentat a tràmit a finals de la passada legislatura i que no es va arribar a aprovar; i, d'altra banda, el model socialdemòcrata concretat en les 250 esmenes presentades al Projecte de Llei esmentat i en el programa electoral de l'any 2005.

Els socialdemòcrates defensàvem en les esmenes i en el programa electoral un model de seguretat social radicalment diferent i oposat al model liberal, basat en set grans eixos.

Primer, l'afiliació obligatòria a la Caixa Andorrana de Seguretat Social de tota la població activa i la possibilitat que les mestresses de casa i la població no activa en general poguessin afiliar-se voluntàriament a la branca de vellesa per poder gaudir d'una pensió de jubilació contributiva.

Segon, establir el mateix nivell de prestacions i de cobertura, inclosa la prestació econòmica en cas de malaltia o accident, pels treballadors autònoms i pels treballadors assalariats.

Tercer, la implicació del Govern en el finançament del sistema diferenciant entre prestacions contributives i no contributives, de manera que la CASS deixés de finançar, tal com ho ha vingut fent fins ara, la part no contributiva de les pensions que s'atorguen de conformitat amb el que estableix l'article 41 del Reglament tècnic.

Quart, la creació de dues noves branques o prestacions per fer que el nostre sistema de seguretat social cobris tots els àmbits que contempla el Conveni de l'Organització Internacional del Treball, de l'any 1952, i la Convenció Europea de Seguretat Social aprovada pel Consell d'Europa l'any 1972. Aquestes branques eren l'assegurança d'atur i les prestacions familiars.

Cinquè, la instauració d'un sistema de pensions mínimes de viduïtat i jubilació, que complementin les pensions contributives, per assegurar que les persones assalariades que han treballat i cotitzat a Andorra un mínim d'anys no puguin percebre una pensió inferior al salari mínim. Aquests complements no contributius de les pensions s'han de finançar via transferència del pressupost de l'Administració general.

Sisè, la instauració, amb caràcter general, d'un règim de tercer pagador per a les despeses sanitàries efectuades per prestadors de serveis convencionats i la cobertura al 100% de les despeses sanitàries per als orfes, les persones discapacitades que cobren la pensió de solidaritat o que com a conseqüència d'una invalidesa no poden treballar i els jubilats que tinguin uns revinguts totals inferiors al salari mínim.

Setè, incrementar lleugerament la cotització a la branca de jubilació, passant del 8% que es paga actualment fins el 10%, -i no el 20% com havia proposat el Govern liberal en el seu projecte de llei-, ja que consideràvem que un increment tan important de les cotitzacions podria repercutir excessivament en la competitivitat de les empreses. Vista l'actual situació de crisi econòmica ens felicitem d'haver fet aquesta proposta i que, malgrat alguna discrepància de darrera hora, hagi estat acollida favorablement.

A més de les mesures exposades en aquests set grans eixos d'actuació, el nostre programa electoral proposava i detallava altres mesures que, en principi no haurien de comportar majors problemes ja que també eren compartides pel Grup Liberal. Entre aquestes podem destacar la millora de les pensions de viduïtat i orfenesa, l'ampliació dels períodes de cobertura sanitària a les persones aturades, el reconeixement de les malalties professionals, la millora de les prestacions de maternitat, el reembossament al 100% per a determinades patologies greus de tractament molt costós, etc.

Doncs bé, vist el desenvolupament de les negociacions i el resultat que es plasma en la Proposició de Llei que estem ara analitzant, ens hem de felicitar i hem d'agrair als grups parlamentaris que donen suport al Govern que, en les grans línies d'actuació que acabo d'exposar, hagin donat el seu suport a moltes de les propostes socialdemòcrates.

Ens hem de felicitar perquè entre tots els grups parlamentaris, -i subratllo tots-, amb les aportacions i les renúncies d'uns i altres -com deia fa uns moments la consellera Lurdes Font-, amb l'intens treball en Comissió i l'enorme esforç per arribar a acords i consensos, hem aconseguit presentar conjuntament aquesta Proposició de Llei. Una felicitació que, certament, no es pot fer extensiva al Govern, pel criteri, totalment alarmista i injustificat, que ara fa uns mesos va exposar en aquesta mateixa Sala.

Els socialdemòcrates estem, globalment, satisfets del resultat final. Hi ha més coses bones que dolentes. Més avenços que retrocessos. Ara bé, tampoc hem de dir que tot és una meravella. Hi ha aspectes que podrien, que haurien de millorar i que, ben segur, ho faran en un futur més o menys proper.

Ens hauria agradat que la nova Llei de la seguretat social contemplés una mesura tant elemental i bàsica en matèria de protecció social com és l'assegurança d'atur per ajudar a aquelles persones que fa anys que viuen i treballen a Andorra, que ja estan integrades i que es troben en una situació de desocupació involuntària a poder sortir del problema sense necessitat d'haver de marxar del país. Una assegurança d'atur com la que nosaltres proposàvem: adaptada a les característiques de l'estructura demogràfica i laboral del país, de caràcter contributiu -és a dir finançada amb cotitzacions socials-, i, per incentivar la recerca activa de treball per part de la persona aturada, limitada en el temps i amb un import econòmic decreixent. Ens hauria agradat poder instaurar una mesura com aquesta, que existeix, des de fa molts i molts anys, a tots els països d'Europa, governi la dreta, el centre o l'esquerra, i que forma part del que es coneix com a "Model Social Europeu". Ens hauria agradat però no

ha pogut ser, ja que els grups anomenats "liberal" i "centrista i del Segle XXI" van negar-se, des de bon inici, a parlar-ne i va ser una de les condicions imposades per poder arribar a l'acord polític del desembre del 2005.

Ens hauria agradat també, pel que fa referència a les despeses de salut, que la Llei hagués instaurat un sistema tercer pagador amb caràcter general, és a dir, que els assegurats únicament haguessin de pagar aquella part -el 25% o el 10%- que la CASS no els hi retorna. Sabem, perquè des de fa anys diversos informes ja ho diuen i ara els treballs del Pla Estratègic de Salut ho confirmen, que l'elevat cost d'alguna prestació sanitària dificulta l'accés als serveis de salut per a nombrosos col·lectius de ciutadans. Creiem que, de la mateixa manera que el pagament de les despeses derivades d'una malaltia professional o d'un accident laboral s'efectua segons el sistema de tercer pagador, aquest sistema s'hauria d'aplicar també a la malaltia comuna i a l'accident no laboral. Això tampoc ha estat possible pactar-ho. Tanmateix hem aconseguit que la Llei contempli que el sistema de tercer pagador sí s'apliqui a aquells col·lectius més desfavorits. Quan entri en vigor la Llei ni els orfes menors de 18 anys -o de 25 anys en el cas dels estudiants-, ni les persones jubilades que tinguin uns revinguts totals inferiors al salari mínim, ni les persones amb discapacitat que reben una pensió de solidaritat, ni les persones amb recursos econòmics insuficients, hauran de pagar cap quantitat en el cas de requerir assistència sanitària. No és tot el que volíem però sí és una millora important que va en la bona direcció.

Els socialdemòcrates hauríem volgut que les prestacions econòmiques per malaltia o accident, així com les pensions d'invalidesa fossin superiors. Tot i així som conscients que, excepte pel que fa referència al vot particular que fa uns minuts defensava la meua companya Mariona González, s'ha trobat un consens, un punt mig entre les propostes d'uns i altres. Podem dir que la Proposició de Llei millora alguna de les prestacions existents o previstes en el Projecte de Llei de la passada legislatura, sense arribar, però, a assolir els nivells de protecció que defensàvem -i defensem- els socialdemòcrates.

Bé, no m'estendré a detallar aquestes mesures, però sí que molt ràpidament voldria destacar les principals millores que, segons el nostre grup, s'introdueixen en aquesta Proposició de Llei.

L'afiliació obligatòria a la CASS de tota la població activa, assimilant les prestacions dels treballadors per compte propi a les dels assalariats. Si la seguretat social es basa en el principi de solidaritat, sembla evident que tota la població que treballa, sigui per compte propi, sigui com a assalariada, participi amb

les seves cotitzacions en aquesta solidaritat. La situació que permet l'actual normativa, és a dir que els treballadors assalariats hagin d'estar afiliats obligatòriament mentre que els no assalariats puguin afiliar-se o no, i entrar i sortir lliurement del sistema segons la seva conveniència, és totalment injusta i insolidària. Per tant, posar fi a aquesta situació representa una millora bàsica i elemental.

També ens felicitem de la diferenciació que fa la Llei entre prestacions contributives i no contributives i la participació directa del Govern en el finançament del sistema. Si fins ara la CASS ha servit per finançar bona part de les polítiques socials impulsades des del Govern, amb l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Govern haurà de començar a finançar, via transferència del seu pressupost, totes les prestacions no contributives. I, com és evident aquesta mesura, conjuntament amb l'increment de la cotització a la branca de jubilació, era del tot necessari per millorar la viabilitat financera de la branca vellesa i garantir així el futur de les pensions de jubilació.

La creació de la branca de prestacions familiars també ens omple de satisfacció, ja que, tot i que les prestacions que preveu la Llei són encara minses i les condicions per atorgar-les força restrictives si es comparen amb les dels països del nostre entorn, obre la porta a què en el futur puguin ampliar-se sense necessitat de fer una reforma radical del text que avui aprovem.

El Sr. síndic general:

Si pot anar fent la conclusió, Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Sí, intento concloure molt ràpidament, Sr. síndic. Gràcies.

Finalment, com no pot ser d'una altra manera, ens felicitem per la creació d'aquests complements no contributius de les pensions de jubilació i de viduïtat i dels diferents règims especials que crea la Llei. Pensem que això són millores concretes que donaran resposta a moltes situacions que són manifestament injustes.

I, ja acabo Sr. síndic.

Podem concloure, doncs, que l'aprovació de la Llei implicarà tot un seguit de millores en el nostre sistema de protecció social. Tanmateix hem de ser conscients que, si el que volem és que puguem gaudir d'uns nivells de protecció social equiparables als dels països europeus, encara ens queda molt camí per recórrer. Naturalment per aconseguir-ho caldrà un major esforç, destinar-hi més diners, sigui via cotitzacions, sigui via transferència del pressupost de

l'Administració general, perquè el que no podem pretendre és tenir un elevat nivell de protecció si no hi destinem els recursos necessaris.

Segons les dades d'EUROSTAT l'any 2005 -darrer any amb dades disponibles- a la Unió Europea les despeses de protecció social representaven un 27,4% del PIB (del Producte Interior Brut). En números rodons podem dir que dues terceres parts d'aquestes despeses es financen amb cotitzacions socials i la tercera part restant amb aportacions del pressupost. Si analitzem més concretament alguna d'aquestes partides de protecció social, podem veure com a la Unió Europea les pensions de jubilació o prejubilació, invalidesa, viduitat i orfenesa, l'any 2005 van representar una despesa equivalent al 12,2% del PIB. Doncs bé, a Andorra el mateix any 2005, la despesa destinada a aquestes pensions va ser d'uns 50 milions d'euros, és a dir un 2,3% del PIB de 2.208 milions d'euros segons l'estimació feta per aquell any per STANDARD & POOR'S...

(Se sent riure)

Així s'entén perquè les nostres pensions eren molt inferiors a les que perceben els ciutadans de la Unió Europea.

Queda, doncs, un llarg camí abans d'arribar a assolir el nivell de protecció social que correspon a l'estat del benestar que els socialdemòcrates volem pel nostre país.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jordi Jordana, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, primer m'he trobat que, és clar, jo tenia preparada una fulla plena de felicitacions i alegria i, em semblava que tindriem el xampany aquí al costat preparat, però és clar, m'ha fet por, i en un moment donat he pensat, a partir d'alguna de les frases que ha fet el Sr. López, que això s'acabaria com el rosari de l'aurora perquè quan he sentit que s'havia ficat al consens m'he espantat. Però, veig que no, que al final les coses han tornat al seu llit.

En tot cas, sí que diré que en el moment de prendre en consideració la Proposició de llei de la seguretat social que avui sotmetem a votació, el grup que represento ja va expressar les característiques fonamentals del nostre sistema de seguretat social i els motius pels quals, a grans trets, el text sorgit de la

concertació entre els grups parlamentaris presents al Consell General millorava el nostre sistema de protecció social.

En aquell moment vàrem ja remarcar els canvis més transcendents com l'afiliació obligatòria o l'assumpció per part de l'Estat del dèficit que generi la branca malaltia o general que comporta canvis estructurals del sistema vigent fins ara.

Entrant en l'aspecte concret de les prestacions, m'he de referir -que ja potser ho han fet, però bé, també és el que em toca fer- m'he de referir a la millora que preveu la Proposició de llei en qüestions com la introducció de la malaltia professional, concepte inexistent avui en el nostre ordenament jurídic, millora de les prestacions de maternitat i de paternitat, de les baixes per causa laboral i orfenesa entre altres, reordenament i millora de les prestacions d'invalidesa i una nova concepció de la branca jubilació amb introducció de la possibilitat de jubilar-se anticipadament i voluntàriament abans dels seixanta-cinc anys si es compleixen determinats requisits, o amb posterioritat al seixanta-cinc anys.

Mencionar també com a novetats ja àmpliament comentades en el moment de la presa en consideració la creació de pensions mínimes de jubilació i de viduitat o la introducció de prestacions familiars que pensem que ajudaran a les persones que més ho necessiten.

D'altra part, pel que fa a la gestió del sistema, pensem que també es fan reformes importants com la cobertura reglada de reembossaments del 100% a determinats col·lectius i situacions o la regulació de les baixes mitjançant una taula de patologies i el nombre de baixes que els hi correspon que, juntament amb la resta de mesures que preveu la Proposició, pensem han d'ajudar a racionalitzar i millorar el sistema.

Tot això, tal com es va pactar en l'acord polític que va representar l'inici de les feines per elaborar aquesta llei, amb un increment de la cotització per jubilació de dos punts i mantenint la cotització de la secció malaltia, -de la branca general, ara.

En el moment de la presa en consideració també vàrem anunciar que presentaríem aquelles esmenes que ens semblessin convenientes per millorar el text i, en aquest sentit, vàrem presentar un total de 31 esmenes, part de les quals han estat aprovades i que, juntament amb altres esmenes aprovades i presentades pels altres grups parlamentaris, han completat o precisat la definició de les prestacions o han introduït prestacions que la proposició original no preveia.

En aquest sentit, a tall d'exemple, s'ha introduït en la comissió la prestació de risc durant l'embaràs, i

s'ha establert mitjançant una disposició final que s'haurà d'aprovar per llei la constitució dels fons de reserva del sistema de seguretat social, així com els criteris de la seva gestió financera i els òrgans encarregats de la seva gestió, aspectes que sens dubte contribuiran a millorar i optimitzar els recursos de la seguretat social.

Dit això, toca avui votar aquesta Proposició de llei que al nostre parer, adapta la seguretat social a la realitat actual, introdueix mecanismes per millorar la gestió i el control de la despesa per tal d'optimitzar els recursos, que va ser un dels objectius perseguits i pactats en el moment de definir els grans eixos de la Llei que avui examinem, i, en definitiva suposa un camp més ampli de protecció social. Creiem, doncs, que els objectius pactats a l'inici s'han aconseguit.

I, amb això, doncs, jo no puc deixar de sortir al pas que no pensem que haguem trencat el consens ni parcialment, ni menys totalment -i això jo crec que és una qüestió important en la que el vull contradir, Sr. López-, perquè sembla que realment no ho hem fet. Com també li diré que jo, en el moment de fer aquesta intervenció no m'he dedicat a fer un sumatori d'aquells aspectes de la meua ideologia partidista amb qui he guanyat, amb qui he perdut i veure què en puc treure de benefici. Jo crec que en definitiva aquesta Llei, per a mi, l'objectiu principal és que si algú guanya aquest és el país; aquest és per a mi l'únic guanyador.

Ben segur, i amb això sí que hi estic d'acord, la feina no està acabada, falta encara fer coses com, per exemple, desenvolupar per reglament aquest text i adaptar-lo periòdicament a la situació socioeconòmica, però pensem fermament que representa un gran pas en el nostre sistema de seguretat social.

Per tots aquests motius el nostre vot serà favorable a l'aprovació de la Llei de la seguretat social, sentint-nos satisfets del treball i de la dedicació esmerçats en aquesta tasca i de la contribució de tots els presents en aquesta Sala perquè aquest text pogués veure la llum. I, aquí també del Govern, també vull felicitar el Govern, malgrat que puguin sentir que això pogués ser contradictori, perquè potser de vegades ha fet la feina més ingrata que ha hagut de fer perquè pogués veure aquesta llum.

En definitiva, jo crec que tots ens hem de sentir satisfets per la culminació de la feina que representa aprovar avui aquest text.

Així doncs, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor d'aprovar la Proposició de llei de la seguretat social que avui debatem celebrant el consens assolit en l'elaboració d'aquest text que, estem segurs i així

ho desitgem, contribuirà a un millor benestar per a tota la població.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana

El Govern desitja intervenir?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No es veu cada dia una harmonia parlamentària com la d'avui. Aquesta legislatura, el 3 d'octubre del 2008 serà una diada molt important, durant la qual Andorra canviarà el marc normatiu de la seva protecció social. Una protecció social que es va iniciar el mes de maig de 1968, i que, -i s'ha dit aquí- millora les condicions de protecció del conjunt de la població d'Andorra, del conjunt de tota la població que viu i treballa a Andorra.

En aquest moment, doncs, la veu del Govern es vol associar al conjunt de tots els consellers generals per felicitar i agrair tot l'esforç fet, per felicitar la comissió *ad hoc*, que ha fet prova de flexibilitat, de capacitat, de paciència, i a l'hora de la veritat d'harmonia. Jo crec que aquest aspecte d'harmonia és el que em dóna confiança i seguretat que Andorra anirà superant, un a un, tots els reptes que tirem endavant.

Felicitats al Consell General.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels no adscrits?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Esteve López, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo també voldria agrair les paraules que ens ha adreçat ara el Sr. cap de Govern. Certament, crec que la Comissió *ad hoc* ha fet una bona feina. Jo he dit en la meua intervenció que ens hem de felicitar tots els integrants d'aquesta Comissió, tots els grups parlamentaris. Crec que sí que hem fet veritablement

una bona feina. Per tant, jo li agraeixo a vostè, també, aquestes paraules que ens acaba d'adreçar.

Només volia comentar dos o tres coses de la intervenció del Sr. Jordi Jordana. Miri, jo he dit que aquest consens inicialment assolit s'havia trencat parcialment. No tornarem a reproduir l'intens debat que s'ha tingut fa uns minuts amb la Sra. González, amb el tema del finançament de la branca de malaltia. Nosaltres estem certament dolguts per aquest punt, però no tornem a reproduir, nosaltres ho entenem així, en aquest punt concret. Per la resta estem satisfets, com he dit.

Segon aspecte. Vostè s'ha referit a aquesta nova prestació que s'ha pogut introduir de la baixa per risc durant l'embaràs. Sí, certament, jo tenia una intervenció més llarga, -però el Sr. síndic m'estava avisant que el temps se m'estava exhaurint-, en què m'hi hauria referit. Nosaltres vam veure que un Projecte de llei que ve del Govern, que és el Projecte de llei de la seguretat i salut en el treball, preveu que amb aquesta norma, que una treballadora embarassada, si hi ha un risc per a l'embaràs, pugui descansar, però simultàniament no s'havia previst una mesura de protecció social, i per tant, vam creure convenient, doncs, que la pròpia llei de la seguretat social contemplés aquesta mesura, aquesta baixa. Que la treballadora embarassada que tingués un risc per al seu fetus, doncs, que pogués cobrar una prestació. I nosaltres, certament ho vam fer, i agraïm als grups parlamentaris el suport entusiasta i totes les facilitats, tot el suport que hi ha hagut i el consens que hi ha hagut per introduir aquesta mesura.

I finalment, Sr. Jordana, miri... a veure, jo no és que faci... no sé com s'ha fet anar això d'un catàleg de la ideologia partidista... Miri, en definitiva el que passa és que hi ha dos models diferents. No passa res, els ciutadans ho saben. Són dos models diferents. Nosaltres som partidaris d'incrementar la protecció social, per tant, de destinar-hi més diners, que hi hagi unes partides més importants que vagin cap a la protecció social. Però sense passar-nos, tampoc, eh! És a dir, sense passar-nos...

(Se sent riure)

Perquè li posava abans i li donava unes xifres que vostè no ha comentat. Li donava les xifres del que es destina a la Unió Europea en concepte de protecció social com a percentatge del PIB. Li deia que era el 27,4%. Li deia que en concepte de pensions era el 12,1%. I que aquí a Andorra, el mateix any que la Unió Europea en mitjana destinava un 12% del seu PIB a les pensions, aquí destinàvem un 2,8. Està clar que les pensions aquí a Andorra són inferiors. És que el que és impossible és tenir el mateix nivell de

pensions, tenir el mateix nivell de protecció, si no es destinen diners.

Són dos models diferents i, Sr. Jordana, de veritat, molt agraïts pel suport que hem tingut de part dels dos grups parlamentaris. El que ens demostra, és a dir que el nostre model, que les nostres propostes, doncs, que eren bones i que hem sabut crear les condicions perquè vostès s'hi volguessin afegir. Molt agraïts, de veritat.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. López.

Sr. Jordana, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Jordana:

Trenta segons. Jo respecto la posició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, però crec que també, en un moment donat, doncs, he de fer les manifestacions.

Únicament, jo també vull agrair les paraules de felicitació del Sr. cap de Govern. I jo em quedo amb això, amb el consens que finalment hi ha hagut, amb la feina que hem esmerçat, amb el bon clima de la Comissió, i amb que jo crec que hem fet un pas endavant per millorar el nou sistema de seguretat social a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Jordana.

Alguna altra intervenció?

Doncs, a la vista de les mateixes, proposaria aprovar la Proposta de llei per assentiment?

Doncs, queda aprovada la llei de la seguretat social.

Moltes gràcies.

Farem una breu pausa de 10 minuts.

(Són les 18.05 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.30 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, reprenem la sessió amb l'ordre del dia establert amb el punt número 6.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005 relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí 48/2008, del 5 de setembre.

Exposa l'informe el Sr. Alain Bernat Gallego, nomenat ponent per part de la Comissió. Teniu la paraula.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 1 de setembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005 relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de la reunió celebrada el dia 1 de setembre del 2008 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat 2 esmenes al Projecte de llei, que no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bernat.

Començaríem amb el torn d'intervencions pels consellers no adscrits.

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

L'altre dia el meu fill em va demanar que quina professió o ofici podia triar en el qual hi haguessin moltes matemàtiques. A ell li agraden molt les matemàtiques. Ara té 12 anys. I li vaig intentar

explicar que qualsevol ofici o professió que triés, les matemàtiques estaven allà dins. Li vaig donar algun exemple.

L'exemple que no vaig saber donar-li perquè encara no l'havia viscut, és el de les matemàtiques que et poden fer convertir en una atracció, -anava a dir de fira, però retirarem això de fira. Com hem pogut comprovar aquests dies, el meu company David i jo mateix, la matemàtica parlamentària ens ha convertit aquí en atracció. Som els protagonistes o podem ser els protagonistes, perquè jo no prejudic el vot de ningú, d'aquest debat.

Repudiem les especulacions, elucubracions i muntatges que s'han fet sobre els nostres vots. Potser és el que s'acostuma a fer, però aquí nosaltres tornem a marcar la diferència, i emetrem un vot, un vot polític, -perquè aquí es ve a fer política-, però des de la reflexió més acurada, tenint en compte l'interès general i del país, sense sotmetre'l a res i a ningú, i encara menys a cap interès particular o personal.

Sabem que del nostre vot pot dependre la realització o no d'aquest projecte. Hem rebut informació de tots els costats, i som conscients de la nostra trajectòria en aquesta Cambra. Però per aquest i d'altres motius hem compartit profundament la reflexió d'aquest vot amb tota l'executiva del nostre partit, Renovació Democràtica.

Des d'aquí el nostre agraïment a tots ells i el fem extensiu a totes aquelles persones que, sense cap altre interès que el de tots els ciutadans d'Andorra, ens han ajudat a reflexionar.

Per tot això, els puc assegurar que el vot que emetran aquests dos consellers serà un vot ple de coherència i de responsabilitat.

Només em queden dos línies escrites, i ara parlaré amb el cor i sense haver-ho escrit. Sabem el David i jo, que del nostre vot depèn la realització d'aquest projecte, un projecte que nosaltres ens havíem manifestat o havíem emès un vot aquí, quan vam presentar i formàvem part del Grup Socialdemòcrata, vam presentar una proposta d'acord, que va ser rebutjada pel Grup Parlamentari Liberal; i això ens portaria a dir que hauríem de votar que no. No a aquest projecte perquè no vau acceptar, no vau entrar en raons. Però avui ens han premut a *tope*. Ens doneu la decisió a nosaltres, si tot va com semblaria que ha d'anar, que del nostre vot depèn això, és si es fa o no aquest projecte, si es realitza o no aquest projecte.

Vam agafar la Proposta d'acord i vam mirar els dos punts que contenia aquesta Proposta d'acord: la paralització del projecte per mirar, en termes generals, -no ho he escrit i parlo de memòria-, la paralització del projecte per revisar l'impacte

ambiental, principalment, i al mateix projecte, i el canvi de dos túnels a un túnel sol.

Bé, ens hem mogut aquests dies, hem treballat, ens heu fet treballar molt. Hem procurat recollir la informació i l'opinió de totes les persones que tenien interès en donar-nos-la: grups ecologistes, la Plataforma Rocafort, partits polítics, el propi ministeri. I amb aquesta informació ens hem assentat i hem procurat prendre una decisió objectiva. No podria dir aliena d'opinió política, perquè com he dit, aquí venim a fer política, però objectiva; i vam veure que a nivell mediambiental, fem el que fem, el dany es farà. Haurem de malmetre... el medi ambient es veurà malmès, millor dit, però, fem el que fem, això serà així.

I l'altre punt important, era que en comptes de dos túnels fer-ne un de sol. Aquest punt, consultats, -no direm els nostres assessors perquè nosaltres no tenim capacitat econòmica per tenir assessors-, els nostres amics que hi entenen més que nosaltres, però de gran vàlua i de fora del país, ens van dir que al realitzar un sol túnel, al canviar aquest projecte per realitzar només un túnel, l'increment seria considerable. Considerable de més del 40%.

Per tant, entre altres molts motius, que hem d'intentar... que l'únic que hem fet, nosaltres dos, és agafar una balança i dir què convé i què no, què és bo per al país i què no és bo per al país. Hem anat omplint un plat, hem anat omplint l'altre, i ens porta a què el nostre vot no pot ser un sí de cap de les maneres, perquè el procediment que ha utilitzat el Govern el trobem, a part de desastrosos, no li podríem donar cap mena de suport. Però ens abstenim, saben que aquesta abstenció pot permetre la realització d'aquest projecte. Saben tots que ho hem fet, ho fem i ho farem creien que és el correcte i que és el que hem de fer avui, malgrat que es pugui pensar i que a partir d'aquí, comencin, com he dit abans, elucubracions, i dites que ja ens les sentirem a passar.

Per tant, aquest dos consellers emetran un vot d'abstenció, que si tot va com ha d'anar, permetrà la realització d'aquest projecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Entraríem, doncs, al torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Primer li volia dir al Sr. Ricard de Haro que benvingut al club de les matemàtiques, perquè nosaltres fa dies que en fem en aquesta legislatura.

En relació al crèdit extraordinari que avui discutim per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria, i que avui se sotmet a votació, volem, d'entrada, recordar que, en el decurs de la present legislatura no ens hem cansat de manifestar la nostra oposició a l'ús sistemàtic i reiterat del recurs als crèdits extraordinaris finançats amb càrrec a l'endeutament. Volem també recordar, com hem fet d'altres vegades, que no té cap sentit aprovar solemnement un pressupost, si més endavant el desvirtuem amb l'aprovació de successius crèdits extraordinaris.

Ja vam advertir, en el darrer debat pressupostari, que seriem, en el que queda de legislatura, especialment exigents en relació amb aquesta qüestió, i que únicament donaríem suport a aquells crèdits extraordinaris a càrrec de l'endeutament de l'Estat sempre que estiguessin plenament justificats, per raó de la imprevisibilitat o de la urgència de la despesa a efectuar. Malauradament no és el cas que ens ocupa.

A més, també volem advertir que la conjuntura econòmica és avui força complicada, i fins i tot una mica adversa. Per un costat, volem remarcar que estem d'acord en què la desviació de Sant Julià, -sense entrar ara en les particularitats dels seus possibles traçats alternatius-, és una bona obra per al país. Però, d'altra banda, considerem que el fet de posposar-ne el seu desenvolupament durant un temps pot ser considerat una mesura de prudència econòmica en uns moments delicats.

Pel que s'acaba d'exposar, el nostre vot és contrari a l'aprovació de l'esmentat Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Per la intervenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Després d'escoltar les dues intervencions anteriors, sembla que no m'equivoco si dic que estem davant d'un tema prou important. Potser no és un tema tan important com la Llei de la CASS, tal com ha dit

abans l'amic Ricard de Haro. Però és un tema prou important. El capítol de lleis i mesures de tipus instrumental, no parlo de lleis fonamentals, segurament aquest és especialment important.

Ha tingut un gran ressò a la ciutadania, propiciat, i vull agrair-ho, per una colla de ciutadans que han exercit la democràcia en el sentit més estricte, informant, reflexionant, fent reflexionar, etc. Ha tingut un gran ressò mediàtic. I ha tingut i té un interès polític evident.

I això no és casual. No estem parlant únicament d'un túnel, d'una desviació, d'una carretera o d'una infraestructura d'aquest tipus, estem parlant d'un projecte molt més complex, que té implicacions que van molt més enllà de les més elementals que són de viabilitat, mobilitat i funcionalitat. És evident que aquest túnel, el primer interès que té, és de descongestionar Sant Julià, de donar viabilitat i fluidificar la circulació d'aquest país, sobretot en el trànsit cap a Espanya i d'Espanya cap aquí, i també, òbviament, alliberar Sant Julià dels problemes que això li suposa.

Però a part d'això, hi ha molts altres elements que s'han de tenir en compte i que potser no s'han tingut a vegades prou en compte a l'hora d'avaluar-ho. Estem parlant, i nosaltres així ho hem repetit en altres intervencions: de l'afectació de la vida econòmica de Sant Julià, la vida econòmica d'ara, a la de llarg termini i a la de curt termini, a totes; afectació a la qualitat de vida dels ciutadans que habiten a Sant Julià, al poble i a les rodalies; l'impacte ambiental, en general, més enllà d'això que comentàvem de la qualitat de vida; afectació del futur desenvolupament de Sant Julià, la vocació que pugui tenir de ciutat universitària, de ciutat amb vocació comercial, de destí turístic, etc., això li afecta substancialment; i després de tot l'aspecte financer, al que s'ha referit, sobretot, el company Enric Tarrado en la seva intervenció.

Tots aquests elements tenen una importància capdal. No es poden aïllar els uns dels altres.

En aquesta Cambra n'hem parlat diverses vegades, singularment dues, tractant directament el tema de la desviació tal com està formulada en aquest moment. La Proposta d'acord que ja s'ha tret per part del Sr. Ricard de Haro, en el seu moment Proposta d'acord presentada pel grup parlamentari el dia que es va debatre aquí, el dia 20 de desembre de l'any passat. I després, l'esmena a la totalitat en aquest mateix text que debatem ara, que es va debatre el dia 12 de juny, presentada també, aquesta esmena a la totalitat pel nostre grup.

En aquest darrer cas, en l'esmena a la totalitat, el debat va girar sobretot, sobre aspectes financers,

acomodació a les lleis financeres, al pressupost, Llei d'acompanyament... M'ho he tornat a rellegir i reconec que és bastant impaible, o sigui que és un enfocament que passaré de llarg.

En canvi, el de la Proposta d'acord, que jo crec que va anar bastant més lluny, i que, -modèstia a part, perquè no m'afecta només a mi, sinó a tots els que hi vam intervenir, crec que és bastant entenedor-, planteja d'una forma força clara, tots aquests problemes, aquestes qüestions que jo abans he comentat. Aquí, per manca de temps i perquè ja s'ha dit, no crec que toqui entrar en el detall de tot el que es va dir en aquell moment. Estàvem parlant de detalls molt lligats al que he dit, però que anaven molt a la lletra petita.

Jo no ho faré, però de totes formes em mouré en aquest mateix espectre, i em plantejo simplement o poso com a plantejament, per a tots vostès, tres qüestions fonamentals.

Cal un vial de circumval·lació de Sant Julià? A nosaltres ens sembla evident que sí, que cal un vial de circumval·lació de Sant Julià. Tenim un problema greu, i repeteixo, ja ho he dit abans, un problema que afecta a tot el país, però un problema que afecta, de manera especial, a tota la gent que viu a Sant Julià.

Ara bé, quin vial? És que aquí sembla que sigui obligat que el vial sigui aquest. I que sigui obligat per una qüestió d'insistència, perquè fa tants anys que no s'ha fet aquest vial que ara que ho podem fer, fem-lo. No, no és aquesta la solució. Si fa tants anys que se'n parla i no s'ha fet, no serà pas per aquesta qüestió que haurem de prendre una decisió precipitada.

Nosaltres diem que sí que cal un vial, però diem, ho vam repetir i ho torno a dir ara, que no ha de ser aquest vial. Que cal un vial que doni les millors solucions al tema de la mobilitat. I no sembla que sigui aquest el millor vial en aquest sentit.

Cal un vial que no comprometi la qualitat de vida ni el desenvolupament futur de Sant Julià i a remolc de tota la resta del país.

I cal un vial que tingui en compte l'impacte ambiental. Que tingui un impacte ambiental mínim. Sí, Sr. de Haro, segur que tota actuació d'aquest tipus té un impacte ambiental, però hi ha impactes ambientals i impactes ambientals. Aquest el té molt fort, especialment sobre la població que viu vora del riu Valira al pas de Sant Julià.

Cal llavors una solució alternativa. No vull entrar aquí en el debat tècnic, perquè ni em toca ni és el moment, deixa de ser un túnel més amunt, o més

avall, etc., però cal una solució que, evidentment, no és la solució que es planteja.

Després queda un tercer punt, que seria el del finançament. Ben segur que coincideix el tema del vial en un moment econòmic que no és precisament per grans alegries, però que no podem caure en l'error d'anar a l'altre extrem, passar del que ha sigut, en alguns casos una certa disbauxa econòmica a una retenció en els fluxos pressupostaris que compromet infraestructures que són absolutament necessàries.

Nosaltres pensem que aquesta infraestructura s'ha de tirar endavant, però en un marc de prioritització que ha de col·locar-la on la col·loqui.

No estic demorant el text, no m'interpretin malament. És una infraestructura segurament necessària per molt aviat.

Dit això, per coherència amb tot el que s'ha dit, per una qüestió elemental, que és que la Proposta d'acord, tot i perdre-la, la vam perdre per un empat a 14, o sigui, pròpiament no la vam perdre, simplement no la vam guanyar. Que aquest empat a 14, no creiem que sigui un argument suficient com per validar una decisió tan greu per tot el que he dit, com la decisió que es planteja, doncs, per tot això, nosaltres votarem negativament.

No sé si cal, a aquestes alçades, demanar un replantejament de vot. El Sr. Ricard de Haro i el Sr. David Pérez suposo que s'ho han plantejat... bé, els hi ha portat prou hores per prendre la decisió que prenen. Encara en tenen una estona més per seguir-ho plantejant. Però bé, fins i tot ho dic a la bancada liberal, perquè estic segur que hi ha gent que pot coincidir amb els nostres plantejaments.

Nosaltres votarem que no per tot el que he dit, i a demés acabaré, -no m'estendré més, no crec que faci falta entrar en el detall-, acabaré amb una citació que era la que introduïa la nostra Proposta: "Per què ho fem això? Doncs, a fi d'adequar el pla sectorial tant a les exigències de mobilitat i comunicació que ho justifiquen, com a les legítimes aspiracions de la ciutadania en ordre a preservar la seva qualitat de vida i a no malmetre les expectatives econòmiques i de desenvolupament de la vila de Sant Julià.". Així introduïem la Proposta que hem comentat.

Hi ha un últim punt... deia que acabava però hi ha una precisió que vull fer, que és en relació al cost que tindrà. Segur que serà un cost alt. El que es pressupostava ja era de 44 milions, més si el finançament es demorés arribaria a 51. Vostè Sr. de Haro parla d'un 40% superior de cost. Jo reclamo que fem un exercici que ens porti a no prendre decisions precipitades, encara que això ens costi una mica més de temps, demano que no sigui gaire, i que ens costi una mica més de diners. Aquest 40% de

cost, si servís per fer una obra més adequada, per a mi seria un cost benvingut. D'aquí un moment...i no sé qui de vostès tocarà el tema, d'aquí un moment debatrem el tema de la depuradora de la Massana. La depuradora de la Massana valia 3 milions d'euros, a hores d'ara, -després en parlarem-, estem a 15 milions d'euros. Si l'haguessin fet bé potser ens hagués costat 5, però, evidentment, no els 15.

O sigui que els costos són sempre discutibles.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem avui si procedeix aprovar el Projecte de Llei de crèdit extraordinari presentat pel Govern per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes números 9 i 10/2005 relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria.

La desviació de Sant Julià de Lòria, durant aquesta legislatura, ja ha estat tractada en dos ocasions almenys en aquesta sala: la primera quan, en el Consell del dia 20 de desembre del 2007, es va debatre i refusar la Proposta d'acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata instant el Govern a suspendre l'execució del projecte número 0009/2005, que comprenia el tercer tram, i a modificar aquest projecte. I la segona, el passat dia 12 de juny quan també es va debatre i refusar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de Llei de crèdit que avui examinem.

En ambdues ocasions, l'opinió del Grup Parlamentari Liberal que represento va ser la mateixa, resumida essencialment en què aquesta obra, prevista al Pla d'infraestructures viàries nacional aprovat el 14 de maig del 2003 i respecte de la qual aquesta Sala va aprovar el 21 de febrer del 2005 la seva declaració d'utilitat pública, havent-se incorporat posteriorment al Pla d'ordenació i urbanisme de Sant Julià de Lòria, és una obra urgent i prioritària, tant des del punt de vista nacional per descongestionar l'accés d'Andorra a Espanya passant per Sant Julià, com des del punt de vista parroquial per millorar la qualitat de vida del poble i dels seus ciutadans.

Arribats avui a votar aquest Projecte de Llei de crèdit extraordinari, la nostra opinió continua sent la mateixa, més encara si es té present que s'han

solventat i reconduït les mancances de procediment, que en matèria de medi ambient i impacte paisatgístic s'havien observat.

És a dir, respectant totes les opinions, considerem necessària i beneficiosa pel país aquesta obra i no se'n pot retardar més l'inici dels seus treballs, i per aquests motius votarem afirmativament a l'aprovació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari que avui sotmetem a votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Ordenament teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El conseller general Sr. Vicenç Alay ens parla de prioritització. Si agafem el Pla sectorial d'infraestructures viàries que va ser aprovat pel Govern l'any 2003, ratificat l'any 2005, i amb un traçat d'aquest desviament, aprovat pel Consell General en el marc de l'expedient d'expropiació, s'hi preveu el desenvolupament d'aquest Pla sectorial en 4 fases. L'última acaba l'any 2043. La primera va del 2003 al 2008. Les actuacions que comprèn són: desviació de Sant Julià, desviació de la Margineda, túnel del Pont Pla, vial de la Unió, túnel dels Dos Valires.

A hores d'ara, la desviació de la Margineda està en servei. El túnel del Pont Pla està en servei i dona un gran servei. El vial de la Unió l'estem acabant i confiem acabar-lo abans que s'acabi l'any. El túnel dels Dos Valires està en construcció. La desviació de Sant Julià, que era la primera que constava en aquest projecte de Pla sectorial encara s'ha de començar. Encara no s'han iniciat ni els treballs, no s'han començat, està parada. Està aturada, la qual cosa comporta els problemes que tots vivim cada dia, gairebé cada dia, amb les cues, amb els embotellaments, i de manera encara més acusada, el cap de setmana, a les vacances, als ponts, i els veïns de Sant Julià i ciutadans encara de manera més greu.

Aquesta és la situació. Aquesta és la realitat.

Avui, el Consell General es planteja el que podríem dir l'hora de la veritat. L'hora de la veritat pel desviament de Sant Julià, per la realització del qual el Govern aposta de manera determinada i decidida, i per la qual demana que es voti aquest crèdit extraordinari de 44 milions d'euros.

Si el Consell General vota que no, si vota que no, es veurà en la votació, s'ha anunciat... o si votés que no, què succeiria? Doncs, mirin, el que succeiria és que s'hauria de tornar a començar tot el procediment des de les fases prèvies. S'hauria de modificar el Pla sectorial d'infraestructures viàries. El Comú de Sant Julià de Lòria hauria de modificar el seu Pla d'ordenació i urbanisme parroquial. S'hauria de fer un nou projecte. S'haurien de fer uns nous estudis d'impacte ambiental. S'hauria de tornar a sotmetre a informació pública els terrenys expropiats i els quals s'han adquirit en bona part, haurien de revertir als propietaris. S'hauria de fer un nou expedient d'expropiació. Entre tot, retardaria el procés, doncs, potser de sis anys, set anys, vuit anys. No ho sabem. Però de ben segur que aquest desviament no estaria pas acabat abans de l'any 2015, 2016 o 2017.

La qual cosa vol dir que hauríem de continuar fent cues durant tots aquests anys. Quina prioritització significaria la no aprovació d'aquest crèdit extraordinari? Doncs, una prioritització completament negativa del retard d'un projecte totalment imprescindible.

Si segons com sembla, el resultat de la votació és que sí, o és que sí amb unes abstencions que s'agraeixen intensament i que donen llum verda a què el desviament pugui tirar endavant, l'escenari és molt diferent. El Govern podrà adjudicar... preveiem que podrem adjudicar l'obra de la fase 3, que tothom coneix, des de la plaça Laurèdia, la connexió de Laurèdia fins al túnel del Molí o de la Tàpia, la podrem licitar i adjudicar abans que s'acabi l'any. Aquest és l'objectiu i el compromís del Govern.

Per què ho podrem fer tan de pressa? Perquè aquesta fase, com tothom sap, la licitació no està anul·lada sinó que està suspesa. I es va suspendre, precisament, per posar remei a molts dels comentaris o queixes que s'han fet dels diferents grups parlamentaris o de les associacions ecologistes o protectores de la natura, que és la millora de l'impacte ambiental i paisatgístic. Quan el Govern va veure que l'impacte ambiental i paisatgístic resultava molt afectat, va actuar amb gran responsabilitat, amb total responsabilitat, i va suspendre la licitació del tram 3 que estava en curs. I és aquesta suspensió, la que si avui el Consell General aprova aquest crèdit extraordinari, permetrà que s'aixequi la suspensió, no el reinici de la licitació, sinó l'aixecament de la suspensió per la fase 3 i l'adjudicació i inici de les obres abans que s'acabi l'any.

Simultàniament, el Govern podrà treure a concurs la fase 4, amb un concurs separat per tal de permetre que les empreses hi puguin participar separatament i no hi hagi una excessiva concentració, i aquesta

licitació permetrà, si tot va bé, aquest és l'objectiu i la voluntat del Govern, que la fase 4 s'adjudiqui durant el primer trimestre de l'any que ve.

Aquesta és la realitat, pura i simple. Elucubracions... se'n poden fer moltes. Comentaris se'n poden fer molts. El Sr. Alay, conseller general, feia referència a la vida econòmica de Sant Julià, als ciutadans de Sant Julià. Els ciutadans de Sant Julià s'han pronunciat reiterades vegades a aquest desviament, i es van pronunciar de manera contundent, de manera definitiva a les darreres eleccions comunals, votant l'opció que precisament donava sortida, viabilitat i recolzava aquest projecte amb una connexió amb Sant Julià a la plaça Laurèdia.

Cal un vial de circumval·lació? I diu que sí el Sr. Alay, però parla de l'impacte. Els impactes ambientals els hem corregit tots, ambientals i paisatgístics. I si parlem de costos, i està d'acord en què el cost s'incrementi per fer millores d'impacte. Doncs, miri, no pateixi, Sr. Alay, les millores s'han fet i ascendeixen a 3 milions d'euros. I aquestes millores s'han incorporat al Projecte suspès i el cost d'aquest Projecte s'ha augmentat amb 3 milions d'euros.

El conseller general Sr. Tarrado ens parlava també de l'aspecte financer i de l'endeutament. L'endeutament sempre hi és d'una manera o altra, però si una obra mereix prioritat d'acord amb el Pla sectorial i la fase d'execució, que és la fase 1, que és l'única obra que estava pendent de... no de realització, d'inici, doncs, és aquesta. I aquest endeutament és un endeutament que es fa amb un crèdit extraordinari justificat per les millores mediambientals i la superació del pressupost que estava en curs. Però pensi també que aquest endeutament serà objecte de subrogació dins del marc de la concessió global, que s'haurà d'efectuar durant l'any que ve, de les 4 fases del desviament de Sant Julià. De forma que és un endeutament... sempre hi ha un endeutament, però aquest endeutament que ara votem, de fet, el Govern, el país, l'Estat, no l'arribarà a pagar de manera immediata a l'acabament d'aquestes obres, sinó que hi haurà una subrogació a favor de la companyia subconcessionària, que haurà d'assumir l'acabament de l'obra i el pagament de les empreses, dos empreses o unió temporal d'empreses, que siguin adjudicatàries.

Si això servis pel canvi del seu vot, doncs... li allargaria una mica més per argumentar-ho, però potser que ho deixem aquí Sr. síndic, que no m'allargui molt.

I voldria, només, si m'ho permet, fer un comentari en relació amb el grup Renovació Democràtica, i als

seus consellers. El Sr. Ricard de Haro ha fet una explicació, que no cal recordar, sobre el Pla sectorial, l'expropiació que va fer el Consell General, els impactes ambientals i la manera que qualifica de mal portat per part del Govern. El Govern a vegades ha de portar les coses com pot. És un vaixell... el Sr. cap de Govern ho sap més que ningú que es porta com es pot. Penso que ho hem portat prou bé, perquè el que importa és que aquest vaixell arribi al final. I aquest vaixell, gràcies al vot favorable del nostre grup parlamentari, el qual li agraeixo sincerament la comprensió d'aquest problema i el seu vot anunciat, gràcies a aquest vot i a l'abstenció responsable de Renovació Democràtica, dels dos consellers generals presents a la Sala, permetrà que aquest desviament es faci.

És una actitud responsable, que som conscients, el Govern que ha comportat una gran reflexió per part dels membres d'aquest grup. Sé que és una decisió que han pres lliurement i amb consciència, i per això, encara els hi agraeixo més, perquè quan es fa una cosa per lliure determinació i amb consciència, sense haver demanat cap mena de contrapartida de cap tipus i es decideix lliurement, una abstenció és doblement valorada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels consellers?

Per part dels grups?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no puc deixar de contestar, perquè el Sr. ministre, Sr. Jordana, a demés em va bé que em digui que el Govern es porta com es pot. Miri, nosaltres volem ajudar-los a portar-lo millor. I espero que m'ho agraeixin... no cal que massa, tampoc, però bé.

Hauria d'entendre, pel que ens ha comentat, que el gran valor que té el seu projecte, és que ja el tenen gairebé a punt per començar a funcionar. Home, sí que és un valor. Jo he de reconèixer que si es tracta de solucionar un problema, doncs, sí, és un valor.

Ara, si la solució que es proposa no és la millor solució, doncs, potser que ens ho replantegéssim.

Jo abans, perquè em pensava que m'estava passant de temps, m'he estalviat unes notes que tenia aquí, i

al final de tot, quan deia que votava que no, deia que votàvem que no, però que demanàvem que el Govern treballés immediatament, es posés a treballar amb una solució alternativa.

Vostè la porta a 5 o 6 anys. Bé, ara no voldria parlar de la relativitat del temps, però em fa gràcia que vostè ara, ja ho ha dit abans, els hagi agafat aquesta pressa, quan sap perfectament... bé, penso que ho deu saber perfectament, que el primer pla que es va fer era de l'any 90, -el primer pla modern, diguem-ne el que ha donat peu als plans actuals-, és de l'any 93-94. I que la primera versió que hi va haver, que hi va haver una versió amb un sol túnel, i que després... a veure no som tan ingenus com per no saber que en qualsevol obra hi conflueixen molts interessos. Ja no faré la demagògia ni el populisme, -que li agrada dir al Sr. Tarrado-, sobre interessos generals, interessos particulars, però en tot cas, el que era un sol túnel ara en són dos.

El que era un impacte bastant més assumible, al nostre entendre, ara és un impacte molt més dur.

Home, que ho tenen adjudicat, o licitat o etc., sí, però és clar, no és el valor absolut. Miri el que li deia abans del tema de la depuradora. En teníem una. Hem hagut de fer allò que vostè en diu una ampliació i nosaltres i algun conseller dels seus en diu una planta nova. Passem de 3 milions a 15 milions.

Què tindrem d'aquí uns quants anys? Dos túnels a Sant Julià? Bé, dos més un altre tres, per realment tenir una via, -no diré via ràpida, que se'm va criticar-, una via fluida per poder accedir a l'estranger? Home, senyor, jo li accepto que la consistència de les seves declaracions fan que es pugui entendre que té una part de raó. No vull pas dir que no en tingui cap. Però no, vostè sap perfectament que estem jugant amb foc, tirant endavant una cosa que no té el valor que hauria de tenir ni per Sant Julià ni per a la resta del país.

Res més.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre?

El Sr. Xavier Jordana:

De la depuradora en parlarem després, i són unes ampliacions i millores per uns defectes que tenia, que el Govern ho ha guanyat al tribunal. Però després en parlarem.

Sobre les possible solucions, el Govern té la millor entre les solucions possibles. La vida es compon de realitats i de possibilitats reals. I ara la solució que el Govern té sobre la taula, que comporta una solució indiscutible pel trànsit a Sant Julià és aquesta, és la que tenim sobre la taula.

No ve de l'any 1993, Sr. Alay, perquè l'any 1993 no hi havia el Pla sectorial, hi havia uns projectes de carreteres generals, un pla de carreteres, però a l'any 2000 es va aprovar la Llei general del territori i urbanisme, que va dotar el Govern d'un instrument espectacular per poder fer les obres que vol fer, que són els plans sectorials d'infraestructures viàries, els plans sectorials i els projectes d'interès nacional. N'hi ha varis en curs, hi ha el de l'energia elèctrica, hi ha el de carreteres. Aquest és d'infraestructures viàries. No es va aprovar al 99, es va aprovar l'any 2003 i es va ratificar l'any 2005, el pla sectorial que preveu aquest traçat exactament. Traçat que aquest Govern no ha triat, però que fa seu, no perquè el consideri perfecte i immillorable, sinó perquè el considera la millor de les solucions possibles en aquest determinat moment. I per això el Govern, decididament manté que aquest túnel s'ha de fer d'aquesta manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels consellers o grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, procedirem a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : M'abstinc

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

15 sí, 12 no i 1 abstenció.
 (Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si no li sap greu tornar a revisar els comptes, que amb els meus no coincideixen?
 (Se senten veus)

El Sr. Robert Call:

14 sí, 12 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Sí, és així?
 Molt bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.
 Continuaríem, doncs, amb l'ordre del dia establert.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a ratificar els acords contemplats en la Declaració Final del III Fòrum parlamentari celebrat a Valparaíso, els dies 11 i 12 de setembre del 2007.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí 49/2008, del 12 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Hi hauria, doncs, alguna intervenció a aquesta Declaració?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, tan sols per manifestar el sentiment d'aquests dos consellers generals, manifestar que ens hagués agradat molt prendre part en la presentació d'aquesta Proposta d'acord i que el nostre vot, tot i això, serà afirmatiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. de Haro.

Hi ha alguna altra intervenció?

Doncs, donaríem per aprovada la Declaració de Valparaíso.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost fou publicat en el Butlletí 49/2008, del 12 de setembre.

Exposa l'informe el Sr. Vicenç Alay Ferrer nomenat ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 de maig, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent de la Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 1 i 4 de setembre del 2008 ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes presentades a aquesta.

El Grup Parlamentari Liberal ha presentat 6 esmenes a la Proposició de llei, que han estat aprovades per majoria.

Així mateix, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat modificar el redactat de l'Exposició de motius per coherència amb les esmenes que han estat aprovades. D'una altra banda, donat que l'esmena 2 modifica el segon punt de l'article únic en el sentit que l'article 4 quedi redactat tal com està en l'actualitat, s'ha acordat no tornar a reproduir novament el text de dit article en la present Proposició de llei.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, al torn d'intervenció pels consellers no adscrits.

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu.

Doncs, manifestar que adequar i rectificar és bo, i cal fer-ho sempre que hi hagi necessitat, independentment del temps que hagi transcorregut des de la publicació de la Llei.

Això és el que crec que s'ha fet amb aquesta modificació.

Em plau haver-hi participat, i ho hauríem d'aplicar moltes més vegades i amb molta més intensitat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Entraríem al torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado, president del grup parlamentari.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Com vàrem dir hem presentat la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, vam manifestar la voluntat d'introduir algunes millores en el nostre sistema tributari en matèria de plusvàlues generades per les transaccions immobiliàries.

Volem ara esmentar, també, que segons el nostre criteri que la Llei de l'impost de les plusvàlues, en el moment de la seva elaboració, tenia com a finalitat que, per mitjà de recaptacions derivades de la mateixa, l'Estat pogués disposar de més recursos que haurien de poder ser destinats a finançar determinades polítiques d'habitatge. Val a dir, també, que amb la Proposició de llei que ara examinem, vam tractar, des de CDA + Segle XXI, d'introduir uns canvis que enteníem que anaven cap a la direcció d'adaptar la vigent Llei a les determinades necessitats de la societat andorrana.

Aquests eren els nostres objectius de caire general en el moment de presentar la Proposició de llei a tramitació parlamentària.

Cal dir que en aquest cas, a diferència del que ha succeït amb la Proposició de llei relativa a l'habitatge de preu preferent, la Proposició de llei ha estat treballada i discutida en la corresponent Comissió Legislativa a partir de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Liberal.

Cal també dir que ens mostrem moderadament satisfets amb el resultat obtingut. Per un costat havíem proposat considerar algunes de les actuals excepcions com a operacions no subjectes a l'impost, per tal d'evitar determinats efectes no volguts de la vigent Llei. Hauríem volgut que quan en el futur els béns en la seva adquisició no havien tributat per aquest impost, es tramitessin a un tercer, l'impost s'apliqués tenint en compte la data i el valor d'adquisició corresponents a l'última transmissió subjecta i no exempta de l'impost.

Doncs, bé, convé esmentar que el nostre plantejament en aquest àmbit no ha estat acceptat.

També havíem proposat la modificació dels tipus de gravamen de la Llei vigent, establint una progressiva reducció dels mateixos en funció d'uns períodes de tributació més homogenis.

Cal reconèixer que si bé el nostre plantejament en aquest apartat no ha estat acceptat en la seva integritat, el text finalment adoptat per la Comissió Legislativa i que ara se sotmet a votació, sí que contempla una raonable reducció dels tipus de gravamen del tribut en funció dels anys en què el bé immoble hagi estat en propietat de l'obligat tributari.

Per tant, estem moderadament satisfets amb el resultat que contempla el text final en relació a aquest apartat destinat a la reducció progressiva dels tipus de gravamen.

Per tot plegat, i considerant que haurem contribuït a ajustar, només parcialment, la Llei de l'impost sobre les plusvàlues a les necessitats i expectatives de la nostra societat, ens abstindrem en la votació del text

de la Proposició de llei, tal com ha quedat finalment redactada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja s'ha comentat, la Llei de l'impost sobre les transmissions patrimonials sobre les plusvàlues va entrar en vigor a principis de l'any 2007. La Proposició va entrar a finals d'any. El debat es va produir el 8 d'abril d'aquest any.

Nosaltres en aquell moment, en aquell debat, ja vam dir que estàvem en contra de la Proposició de llei tal com es presentava, i al final el nostre vot va ser desfavorable. I hi estem en contra per una sèrie de raons que no reproduiré en la totalitat, però algunes de les quals sí que voldria portar una altre cop en aquest debat.

Era que, al nostre entendre, el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI reconduïa el concepte base de l'impost. Ens parlaven que l'impost era un impost que gravava l'activitat especulativa... i no. Aquesta és una part important de l'impost perquè grava sobretot l'activitat especulativa, però en definitiva grava totes les transaccions, les plusvàlues que generen transaccions, en el sentit del que aquestes plusvàlues generen a partir del moment en què l'Estat ha propiciat l'augment del valor, -valor afegit-, a aquests béns subjectes a transmissió. Per aquesta raó no ho podíem acceptar.

Hi havia un altre tema que es refereix a les activitats no subjectes o exemptes, que són conceptes diferents. A la Llei original, es parla d'exemptes de pagar l'impost, però no subjectes. Hi ha un seguit de supòsits exemptes. El cap de tots, l'últim, és el de les transmissions produïdes sobre béns que tenen més de... abans era 12 anys, ara serà de 10 anys. Això ho defensaven i nosaltres tampoc hi estàvem d'acord, i canviaven el tipus de gravamen, tal com ha recordat el Sr. Enric Tarrado. Bé, el nostre vot en aquell moment va ser negatiu.

Avui, el nostre vot serà positiu. I no perquè haguem canviat nosaltres, sinó perquè el que ha canviat substancialment, -però tan substancialment que és irreconeixible-, és la Llei. La Llei d'aquell moment, la Proposició, nosaltres no la podíem votar. La Llei que es presenta avui, la Proposició, sí que la podem votar.

A partir d'aquestes 6 esmenes que s'ha comentat des de la ponència i que s'ha repetit després, doncs, la Llei té un contingut substancialment diferent.

Primer, he de dir que de les 6 esmenes, 3 són per tornar al redactat original. O sigui que en tot cas, ja ens quedaríem en què només hi ha 3 punts a modificar. Un representa posar al dia les actualitzacions. Una necessitat que tampoc era obligatòria perquè està recollida a la Llei d'acompanyament, però que tampoc hi fa cap mal; hi estem d'acord, hi hem votat favorablement. I de fet només n'hi ha dues de noves, que són: una que converteix amb no subjectes, les transmissions de més de 10 anys, abans eren exemptes però no eren no subjectes. Nosaltres li hem donat suport perquè entenem que sense canviar substancialment el contingut econòmic, sí que canvia la qüestió administrativa. Ho fa molt més àgil, molt més fluid, i creiem que és una manera de no pertorbar massa la vida econòmica d'aquest país.

L'últim punt era la revisió del tipus de gravamen. El Sr. Tarrado s'hi ha referit. Nosaltres no estàvem massa d'acord en què es rebaixés de 12 a 10 anys el període màxim, però bé, tenint en compte que la rebaixa a 10 anys ha vingut acompanyada d'un gravamen una mica superior de les transaccions que es produïen al primer tram, doncs, li hem donat el vot favorable.

A partir d'aquí, entenem que estem votant una Llei absolutament diferent de la Proposició que es va portar a debat el dia 8 d'abril, entenem que les millores o els canvis que s'hi han produït són millores per a la ciutadania i no afecten a l'erari públic, el nostre vot serà positiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, quasi a tenor del que sentia aquí, em podria estalviar la meua intervenció, perquè semblaria que la Llei s'aprovarà i que les esmenes que nosaltres hem presentat a la Comissió han estat acceptades.

Però bé, m'hauré de referir, -com ja s'hi han referit d'altres consellers abans que jo-, al dia que vam discutir, vam fer la presa en consideració d'aquesta Llei, en què es van fer una sèrie de consideracions, i jo encara que només sigui de forma resumida, avui les vull repetir aquí, perquè permetran d'entendre les

modificacions que s'han fet, per què s'han fet i per què han estat acceptades.

Durant aquella sessió, el Sr. Mirapeix, ja va manifestar les seves reserves a la inclusió a la Llei de plusvàlues d'un nou règim de no subjecció de pagament del tribut, que substituís el règim d'operacions exemptes que hi havia fins aquell moment per pagar el tribut. Aquestes reserves també van ser manifestades pel conseller Sr. Jordana, en nom del Grup Parlamentari Liberal, al considerar que calia analitzar els efectes dels canvis proposats, en aquest cas durant el tràmit d'esmena i discussió en Comissió.

En concret, per entrar en el tema concret, es tractava de discutir i analitzar la Proposta presentada per CDA + Segle XXI, consistent en substituir l'exempció del pagament del tribut d'algunes operacions pel mecanisme de no subjecció.

Hom pot pensar: quina diferència hi ha? Es tracta de substituir operacions que no paguen tribut, perquè les lleis les considera com a exemptes, per les mateixes operacions que no paguen tribut, perquè la Llei les considera no subjectes. Si de les dos formes de considerar, les operacions derivades de transmissions de béns immobles i de constitucions i cessions de béns reals, acaba resultant el mateix, que l'administrat no paga res, no hi ha diferència. Doncs, bé, això no és del tot així. Sí que hi ha diferència.

El Govern, al donar lectura del seu criteri el dia del debat de presa en consideració, ja va manifestar que calia tenir en compte altres aspectes que feien diferent un sistema de no subjecció d'un sistema d'exempció. Al considerar una operació com a no subjecte, és com si l'operació de transmissió de béns immobles o cessió de drets reals no existís, parlant planerament. Al no existir, no solament no paga tribut, sinó que a més es posa el comptador de valors i data d'adquisició dels béns o drets reals a 0. Si em permeten l'expressió.

Amb el sistema de no subjecció, la persona o entitat que ha rebut els béns o drets, es posa al lloc de la persona o entitat que els hi ha donat. D'això en resultaria que pel càlcul de plusvàlua d'una hipotètica venda posterior, la plusvàlua no existiria. Perquè s'han exhaurit els 10 anys en un cas o tindria un tipus impositiu molt més baix perquè el tipus impositiu és agressiu; comença el primer any al 15 i acaba sent el 0 ara, si s'aprova la proposta d'avui a 10.

Tractaria operacions fiscals equivalents de forma diferent segons qui les fes. Això sembla evident. Doncs, bé, el Grup Parlamentari Liberal comparteix aquestes reserves expressades pel Govern i per altres grups i consellers, i ha eliminat aquest supòsit de no subjecció, proposant-ne un altre. La nostra esmena va ser acceptada majoritàriament en Comissió, com ja s'ha dit fins aquí.

El Grup Parlamentari Liberal també va considerar que es posaria un... -això ja ho he dit- un nou supòsit de no subjecció. Quin és aquest? Doncs, és aquell que fa referència al considerar com a operació no subjecta la que ja ha exhaurit els 10 anys, en aquest cas, 12 abans, que han donat lloc al pagament de plusvàlua. En aquest cas no es paga tribut un cop passats 12 anys ara... 12 anys abans, 10 anys ara, i es dona el mateix tractament a qualsevol operació, simplificant força el tractament burocràtic de la liquidació de l'impost.

Volem, doncs, agrair les manifestacions que s'han dit aquí, a les esmenes que nosaltres vam presentar. Ho ha fet el Sr. de Haro quan ha elevat que adequem i rectifiquem. Li donem les gràcies. Li donem les gràcies, parcialment, al Sr. Tarrado, també, perquè va recolzar la nostra esmena de modificació del tipus de gravamen, que s'acostava força a la seva. Però no podem compartir la seva visió finalista d'aquest impost. Ho lamentem Sr. Tarrado. No estem d'acord amb l'impost finalista, ja ho hem dit moltes vegades. Un impost el recapta l'Estat, i després és el Parlament, que a través del pressupost decideix la seva destinació. Això no ho compartim.

També vull agrair la intervenció del Sr. Alay que va recolzar, ja ho ha dit aquí, les nostres esmenes que feien referència a aquest nou supòsit de no subjecció, com a la modificació del tipus de gravamen.

Per tot això vull donar-vos a tots les gràcies i anunciar que votarem favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels consellers?

Per part dels grups parlamentaris?

Doncs, procediríem a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

26 sí i 2 abstencions.
 (Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Em sembla que aquesta vegada, Sr. secretari de torn tampoc estem d'acord.

(Se senten veus)

Voleu tornar a mirar el resultat?

El Sr. Robert Call:

27 sí i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Punt número 9...

(Se senten veus)

Perdó, vol fer explicació de vot la Sra. Font?

La Sra. Lurdes Font:

Sí, si us plau.

Jo voldria excusar-me davant la Sala, i voldria rectificar el meu vot.

El Sr. síndic general:

No, rectificar el vot, malauradament no. Si vol fer explicació de vot, en tot cas.

La Sra. Lurdes Font:

No és possible?

Bé.

El Sr. síndic general:

Ho lamento.

Passem al punt número 9.

9- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades del projecte i la realització dels treballs de millora de la integració dels impactes de l'estació depuradora d'aigües nord-occidental.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 41/2008, del 27 de juny, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. ministre d'Ordenament.

(Se senten veus)

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El conseller general, Sr. Vicenç Alay, ja ha anticipat que el Govern en el tema de la depuradora, -per això puc parlar-ne-, no sap com actua i no veu com ho fa. Sí, puc estar d'acord amb ell, però no en què el Govern no ho sàpiga, sinó que amb el fet que aquesta depuradora és ben bé un mal son; perquè ha viscut, -diguem-ne així-, moltes vicissituds durant els últims 10 anys.

Però això no ha sigut per culpa del Govern, perquè aquí sempre s'ha de buscar la culpa. La culpa ha estat pel mal treball de la unió temporal d'empreses adjudicatària, de la UTE adjudicatària. El Govern va fer un plec de càrrecs perquè la depuradora no era correcta. Aquest plec de càrrecs va ser discutit per la UTE adjudicatària, i recentment, com tothom sap, pel Tribunal de Batlles en la Secció Administrativa,

que ens ha donat la raó. Ha dit que el plec de càrrecs estava ben fet, -i m'adreço especialment al Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, que alguna vegada ens ho ha preguntat-, i això permetrà que el Govern recuperi 1.800.000 euros, sempre i quant la sentència sigui confirmada en segona instància.

El fet que els treballs estiguessin mal fets, va obligar el Govern a fer un nou projecte d'adaptacions, modificacions i ampliacions. Sí que sabem el que fem: ampliar, modificar i corregir.

Hi ha una informació pública en el marc de la declaració de projecte d'interès nacional. Com que les al·legacions dels veïns, -perfectament respectables amb les molèsties que això, ells diuen que els pot representar-, i el Comú de la Massana van demanar unes millores mediambientals, paisatgístiques... Bàsicament eliminar els factors que puguin afectar negativament a la salubritat de les persones que habiten a les proximitats de l'estació depuradora, tal com diu l'exposició de motius, a causa del soroll i de les olors.

Doncs, a partir d'aquí, el Govern va fer les actuacions necessàries per tal de corregir aquestes mancances des del punt de vista mediambiental i paisatgístic. Aquestes obres necessàries van donar lloc a un nou projecte, complementari de l'anterior, és complementari. Les obres ja han estat adjudicades i estan en curs, gràcies a un avenç de fons. I avui el que el Govern presenta a la consideració del Consell General, és aquest suplement de crèdit per un import de 2.102.352 euros, per finançar aquestes despeses derivades del projecte de realització dels treballs de millora de la integració dels impactes de l'estació depuradora.

I, en aquest cas, aquest suplement de crèdit, no es finança amb endeutament, sinó que, el Govern el que ha fet és... -preocupat també per l'endeutament, pensant que és millor que no es faci amb endeutament-, el que ha fet és finançar-ho amb càrrec a dos comptes pressupostaris de 310- Departament d'Ordenament Territorial, treure els diners d'un compte pressupostari i passar-los a aquest altre.

Doncs, aquest és el Projecte de llei que el Govern presenta a la consideració del Consell General per millorar els aspectes ambientals i paisatgístics de la depuradora d'Anyós.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per part dels consellers, voldrien intervenir?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Miri la culpa com toca, no la vol ningú. Llavors la culpa sempre la derivem i tal..

Aquests dos consellers, el que no faran és recolzar, en aquest afer de la depuradora d'Anyós, -que sembla "El vent del pla" d'aquí del Principat d'Andorra...-, perquè sí, ja, l'execució de la primera ja va ser desastrosa, i prova d'això és que està en mans de la Justícia. El Govern sí que tenia l'oportunitat de deixar aquella i de fer-ne una de veritat, i no d'intentar posar pegats, -que ja en teniu costum de posar-ne, perquè no semblés tant desastre el que ja us venia d'herència.

I per tant, per aquest motiu, com no hem participat ni volem participar d'aquest pastitxo, aquests dos consellers votaran que no a aquest crèdit.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Entraríem al torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada, volem remarcar, com molt bé ha dit el Sr. ministre, que aquest suplement de crèdit que ara se sotmet a aprovació del Consell General no es finança amb càrrec a endeutament, sinó amb càrrec a d'altres comptes pressupostaris del propi Departament d'Urbanisme i d'Ordenament Territorial. I aquí ja dir que tenim molt de guanyat.

En segona instància, volem remarcar que, des de CDA + Segle XXI, sempre hem considerat que, malgrat els nombrosos problemes associats a la construcció de l'anomenada depuradora d'Anyós, calia fer un esforç per dotar-la de la màxima operativitat, ja que les exigències de sanejament de les aigües dels nostres rius així ho requerien.

A més, sembla que amb les obres que ara es plantegen per tal de millorar la integració dels impactes de la depuradora es respon a les demandes del Quart d'Anyós i del Comú de la Massana, així com als compromisos contrets pel Govern en l'estimació -encara que sigui parcial- de

determinades al·legacions formulades per diferents ciutadans.

Finalment, sembla també justificat el caràcter urgent de la despesa ja que hauria de permetre eliminar el més ràpidament possible determinats factors ambientals que poden afectar negativament a la salubritat de les persones.

Totes aquestes consideracions fan que ens trobem davant d'un suplement de crèdit *votable*, si se'ns permet l'expressió i, en conseqüència, hi donarem el nostre suport.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres, aquest Projecte de Llei que hem començat a tractar en el punt anterior li donarem suport. Li donarem, suport, ho explicaré, perquè no voldria que algú que ve de nou digui que com pot ser que aquesta gent que ha sigut tan crítica li doni suport. Li donarem suport per una qüestió elemental, perquè que quedi clar el que estem debatent aquí. El que s'està debatent i, si escau aprovar, és un Projecte de Llei de suplement, -vostè ja ho ha recordat-, per traduir amb obres les al·legacions que van fer els veïns, legítimament molestos per no dir una paraula més forta, amb el curs de l'obra, i amb el fet que, al seu entendre, tindria un impacte, aquesta obra, molt superior del que s'havia previst al començament. I bé, arran d'aquestes al·legacions, vostès les recullen i proposen aquest crèdit extraordinari per fer-les efectives, posar la coberta, etc.

Bé, no vull ser simple... amb essa..., però he de dir que veient els imports, és allò que diuen "Com s'ha pujat la vida?", no? Perquè... sí estem parlant de 2 milions. Nosaltres, aquí els pegats, que deia el company, no posem segons quina tireta... 2 milions d'euros per corregir un problema.

Per això li havia comentat abans quan parlàvem del vial de Sant Julià, ara estem... fixis, en aquest procediment estem a la part final, que estem pagant els pegats. Nosaltres precisament volíem evitar els pegats amb l'altre Projecte. Però no hi entraré perquè el Sr. síndic no em cridi l'atenció. Ja n'hem parlat.

Aquí el que li he dit, és que en això sí que hi estem d'acord, de tirar-ho endavant, tot i que 2 milions d'euros són molts euros.

Abans, i ara ho torno a repetir, li estava dient quin havia sigut el procediment. El primer de tots, recordar que aquesta depuradora va ser licitada el 1998, la recepció provisional al 2002.

No ha funcionat mai bé aquesta depuradora. Els hi hem fet, els hem interpel·lat cinquanta mil vegades, i no amb vocació de dilació com a vegades... no, no, perquè funcionés bé.

Al final, com ja s'ha dit, això ha acabat a la Justícia, però bé, a la Justícia no depuren les aigües. O sigui que hem seguit tenint durant temps les aigües mal depurades. I ho conec a demés personalment perquè sóc veí bastant pròxim d'aquesta zona.

Bé, abans li he comentat el preu que tenia: 3 milions a l'entrada, -bé, en aquell moment ho van fer encara en pessetes, 500 i escaig milions de pessetes-, 3 milions... 4 milions amb les millores. Sembla que això també és una cosa òbvia que quan es contracta alguna cosa hi ha 1 milió més per millores, no? I després a partir d'aquí, aquesta ampliació que ja li ha dit algun conseller de la bancada liberal, que havia reconegut sense massa problemes, la qual cosa diu més a favor seu que en contra, que no era una ampliació sinó una obra nova, doncs, és de 9,5 milions... 9,5 i 4, 13, més 12, estem a 15 milions d'euros.

Nosaltres volem aprofitar, i no per res, però volem aprofitar l'oportunitat i per evitar que això es repeteixi en el futur, de ser una mica més curosos amb la gestió de les obres.

Vostè ha arribat no fa massa temps. Segurament amb moltes coses no hi té cap responsabilitat, però el Govern sí que en té de responsabilitat. Perquè des de l'any 98 fins ara ha tingut sempre el mateix color aquest Govern. Ha sigut incapaç de donar solucions al que es plantejava per part de tota la comunitat. Han fet un projecte que va en contra de les legítimes aspiracions dels veïns que es traslladés i que és fes en un lloc amb menys impacte. Per arribar a un consens han hagut de fer una obra suplementària de 2 milions, que són 300 i escaig milions de pessetes, -i un dia ho vaig dir per al que li agradi més esgarriar-se amb pessetes-, doncs escolti, siguem una mica seriosos.

Jo no li discuteixo la seva bona voluntat. No li discuteixo. Però potser seria hora que ens ho plantegéssim, -la bona voluntat-, des del principi del procediment.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal ha analitzat la documentació que acompanya aquest Projecte de llei de suplement de crèdit, l'informe de la Intervenció general, la memòria explicativa, les explicacions del ministre, la qualificació de malson de tot aquest projecte o viacrucis, -per donar-li també un qualificatiu-, l'exposició feta pels consellers que han parlat abans que jo. I per resumir veig que els motius que ens fan votar a favor són els que ja s'han dit aquí. Per una banda que no és un crèdit contra l'endeutament i que aquest suplement de crèdit ve provocat per les millores en el projecte inicial a partir d'uns informes no vinculants del Comú de la Massana i de l'adaptació dels impactes sobre l'entorn i els compromisos contrets pel Govern a unes al·legacions fetes.

Per tot això, per aquestes millores proposades, es donarà suport a l'aprovació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. ministre d'Ordenament teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Només molt breument, per agrair al Sr. Vicenç Alay, conseller general, almenys que em reconegui la voluntat de ser seriós, que ja és molt.

I quant als números, a la xifra final, hi haurem de deduir 1.800.000 euros que són els que el Govern reclama a la UTE adjudicatària, i també haurem de deduir 1 milió d'euros menys de la previsió inicial de les millores mediambientals, que la previsió, recordarà vostè, en un debat que vam tenir un dia, que la previsió era d'uns 3 milions d'euros, i n'hem sortit per 2.100.000. La qual cosa, 1.800 més 1, gairebé 3 milions d'euros ens hem estalviat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna intervenció pels consellers no adscrits?

Pels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, proposaria, doncs, la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí
 M. I. Sr. David Pérez Peiró : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

26 sí i 2 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Punt número 10 i últim a l'ordre del dia.

10- Examen i aprovació, si escau, de la declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació dels drets necessaris per a la instal·lació de pilones i el sobrevol de línies per a la ubicació d'una línia aèria de 225 kV entre la frontera francesa i el Pas de la Casa; els drets necessaris per a la instal·lació d'una línia soterrada de 225 kV entre el Pas de la Casa i el Grau Roig; dels drets d'ocupació temporal i definitiva dels terrenys per la construcció de la galeria de serveis i evacuació paral·lela al Túnel d'Envalira, per on passarà un tram de la línia de 225 kV; els drets necessaris per l'ocupació temporal dels terrenys afectats per a la realització de les obres; i els drets necessaris per al pas de persones i ginys per a obres de millora i manteniment.

La declaració d'utilitat pública fou publicada en el Butlletí 41/2008, del 27 de juny, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

La producció i importació d'energia elèctrica han estat declarats serveis públics essencials a la comunitat per acord del Consell General de 14 de gener del 1988. Andorra no disposa de mitjans de producció propis suficients, per tant, ha d'importar en l'energia que manca per cobrir la demanda, i amb aquesta finalitat s'han de construir noves línies d'alta tensió, perquè les existents es troben saturades.

Tant de la memòria d'expropiació com de la memòria tècnica, resulta que el reforçament de la xarxa de transport d'energia elèctrica és l'única solució viable actualment per l'aprovisionament d'energia en les quantitats que demana la societat andorrana en el futur immediat.

Per aquest motiu, el mes de gener del 2007, el Govern va aprovar el pla sectorial d'infraestructures elèctriques en el que ja està comprès el projecte de línia de 225 kV amb França.

Per tots aquests motius la declaració d'utilitat pública de l'obra projectada queda, a criteri del Govern, plenament justificada i, per tant, l'expedient d'expropiació, el que vostè ha llegit últimament que es presenta a aquesta Cambra, també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn d'intervencions.

Pels consellers no adscrits, Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Segons la informació que nosaltres hem pogut rebre, tot això que ha explicat vostè es resumeix en què amb un contracte de cessió que s'havia de signar amb el Comú, que és el que s'acostumava a fer fins ara, -l'Estat sempre deixava les terres als comuns, sobretot per aquests afers d'interès general-, era la inclusió o no del terme gratuït. D'acord?

Aquest és un punt que a nosaltres ens sembla del tot... se'ns escapa, perquè el terme gratuït veiem tan clar que no fa canviar res, la inclusió o no d'aquest terme no fa canviar res, i igualment s'hagués fet el que és té costum de fer en aquest país.

Per això ja diem que no volem declarar, no declararem, nosaltres, la utilitat pública d'aquesta expropiació.

I després hi ha un segon punt que és encara per a nosaltres més greu. És el precedent que podria significar aquesta expropiació, no oblidem de sòl comunal, i els seus efectes.

Per tot això, i simplement per això, no volem declarar la utilitat pública d'aquests terrenys.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Entrarem al torn d'intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest punt de l'ordre del dia, durant la sessió el Sr. de Haro ha dit que avui possiblement aprovàvem una de les lleis, -jo diria la Llei més important de tota la legislatura-, de la seguretat social. No m'agradaria que aquest punt fos el pitjor de tots els que s'aprovaran, potser també en tota la legislatura.

En aquest punt, el Govern demana al Consell General, i cito, de: "declarar la utilitat pública de la línia aèria de 225 kV entre la frontera francesa i el Pas de la Casa, i de la línia soterrada de 225 kV entre el Pas de la Casa i el Grau Roig, i declarar la necessitat d'adquisició dels terrenys patrimonials del Comú d'Encamp següents:

- Els drets necessaris per a la instal·lació de pilones i el sobrevol de línies per a la ubicació d'una línia aèria de 225 kV entre la frontera francesa i el Pas de la Casa.
- Els drets necessaris per a la instal·lació d'una línia soterrada de 225 kV entre el Pas de la Casa i el Grau Roig.
- Els drets necessaris per la construcció de la galeria de serveis i evacuació paral·lela al Túnel d'Envalira, per on passarà un tram de la línia de 225 kV.
- Els drets d'ocupació temporal dels terrenys afectats per a la realització de les obres esmentades als apartats precedents.
- Els drets necessaris per al pas de persones i ginys per a obres de millora i manteniment de les línies esmentades als apartats precedents.". (Fi i de citació)

La Llei d'expropiació va formar part del conjunt de lleis aprovades pel Consell General del dia 3 de setembre de 1993. Formava part del paquet de lleis que acompanyaven la pròpia Constitució. Si algun membre present en aquella sessió del Consell forma part encara avui de la Cambra, -se situa en aquest costat-, no és per demés recordar-ho, la memòria és tan capritxosa!

Tal com deia l'exposició de motius de la Llei d'expropiació, la voluntat del legislador era: "de no privar per més temps (...) les administracions i, sobretot, els ciutadans del Principat, que són, en definitiva, els principals destinataris i beneficiaris en tot procés d'expropiació per causa d'utilitat pública" dels mecanismes que la Llei estipula.

Es tractava doncs d'acabar amb el sistema de les negociacions massa sovint tèrboles, però que era difícil que fossin d'una altra manera tenint en compte els mecanismes dels que es disposava, però, cal reconèixer-ho també, que deixaven la porta oberta (possiblement encara se'n poden veure marques avui) a amiguismes de tota índole i a un tractament que no sempre era igualitari i conseqüentment just.

A priori doncs, el Grup Socialdemòcrata no pot no estar d'acord en què es tiri endavant un procés de declaració d'utilitat pública si es tracta d'afavorir el conjunt dels ciutadans del coprincipat. D'altra banda, en el moment de procedir a les compensacions implica, d'entrada, una major

transparència i igualtat en el moment de tractar de situacions semblants, en definitiva: de més justícia.

No és la primera vegada que el Consell s'ha de pronunciar sobre una declaració d'utilitat pública.

Es tracta però, això sí, en aquest cas, de la primera vegada que es demana al Consell General de pronunciar-se respecte a la declaració d'utilitat pública, en vistes a una expropiació de terreny comunal.

Que lluny que estem de l'exposició de motius de la Llei d'expropiació que deixa ben clar que era per evitar el bloqueig d'una situació per oposició entre el Govern i una voluntat individual en contra de l'interès general.

Voluntat individual en contra de l'interès general!

Cal entendre aquí, d'entrada, que el Comú d'Encamp, el que es proposa expropiar, és assimilable a una voluntat individual actuant en contra de l'interès general? És el que es desprèn de l'informe. Actua en contra de l'interès general, el Comú d'Encamp?

L'afirmació que es deriva de l'actuació que està duent a terme el Govern és greu.

I permetin-me que discrepi.

D'altra banda, cal recalcar-ho, tampoc no és el que es desprèn de l'informe "raonat" que ha tramès el Govern al Consell General per tal que aquest es pronunciï al respecte.

El que de l'informe, es desprèn, és que el Comú d'Encamp no va accedir a signar un acord de cessió "gratuïta" amb FEDA. Sí, en canvi, un acord de cessió voluntària. En cap moment, el Comú d'Encamp no s'ha oposat ni a la declaració d'utilitat nacional de la línia, al contrari, -existeix un document que està signat-, ni al seu pas pels terrenys de la seva titularitat. L'única oposició del Comú d'Encamp va ser inserir la paraula "gratuïta" a l'acord de cessió, sense demanar cap modificació ni cap exigència respecte a la valoració de cap cost, però sí reservant-se el dret, en el cas que les circumstàncies canviessin de poder exigir un tracte igualitari al d'altres actors que avui ningú no sap qui poden ser.

Efectivament, qui pot afirmar, avui, per exemple, que FEDA (cosa que no desitjo) no serà mai privatitzada? Sobretot si es té en compte l'evolució que estan tenint, a nivell mundial, i sobretot als països del nostre entorn, les empreses estatals i quan sabem la influència que tenen a casa nostra els esdeveniments exteriors! Qui pot pretendre saber avui com actuaran, amb tota legitimitat, les majories de demà? Qui pot afirmar que en un futur l'estatut de FEDA continuarà essent el que és avui?

I demano: és de mal gestor, preveure?

En data 9 de maig del 2006, el Comú d'Encamp i FEDA signen un conveni referent a un intercanvi de parcel·les i la utilització del túnel de serveis del túnel d'Envalira. En transcripció un dels paràgrafs, que diu: "El Comú d'Encamp cedeix a FEDA la propietat del terreny que en ésser comunal és inalienable i imprescriptible, d'acord amb el que prescriuen els articles 86 i 105 del Codi de l'Administració. En el moment en què FEDA desafecti el terreny, la finalitat per a la qual li n'ha estat cedit l'ús (ja sigui per trasllat, cessació d'activitats o qualsevulla altra causa), el Comú en recuperarà la possessió, sense necessitat de cap tràmit. En aquell moment, FEDA haurà de restituir el terreny al seu estat natural a les seves costes, retirant totes les instal·lacions que hi hagi". És tradicionalment el que es venia fent.

Què ha canviat, des del 2006 perquè ara, la demanda del Comú d'Encamp, que no és intrínsecament gaire diferent, no sigui d'acceptació? És tan polèmic, el Comú d'Encamp, que quan ha signat un acord no el respecta? Crec que són suficients, els convenis o acords signats entre Comú d'Encamp i Govern com per poder comprovar que més aviat es tractaria del contrari, en particular aquests darrers anys. Però aquest no és el tema.

Ha posat el Comú d'Encamp alguna pega a la construcció de l'estació transformadora regulada pel conveni, que acabo d'esmentar?

Ha posat alguna trava a la construcció de l'edifici de l'escola andorrana, per exemple, fruit d'una permuta entre ambdues administracions en què el que no ha complert amb l'estipulat per les clàusules és el Govern i no el Comú?

Podria continuar enumerant, però no és aquest el tema que ens ocupa avui, tot i que de certa manera, potser sí, també.

Retornem a la terminologia, no acceptada pel Comú d'Encamp en el moment de la negociació del document de cessió voluntària de terrenys per al pas de la línia: la paraula "gratuïtat".

De fet, en demanar l'expropiació, no reconeix el Govern que aquells terrenys tenen un valor, vist que tal com la Llei d'expropiació preveu cal una taxació i la corresponent compensació que determina la Comissió d'Expropiació? Per altra banda ho diu el propi informe!

Torno a demanar: és de mal administrador del bé comunal no acceptar que figuri en un acord de cessió que aquest sigui gratuït, quan pel procés que s'inicia avui, el propi Govern reconeix que s'ha de taxar en aplicació de la Llei?

El Comú d'Encamp no demanava res ara, però sí que, en cas de modificació de les condicions actuals de FEDA, la reserva del dret de poder modificar també les seves condicions.

Em demano: pot ser que el Govern cregui que el valor del terreny és nul? No m'ho crec! I prefereixo no entrar en d'altres consideracions.

Imaginem que la Comissió d'Expropiació, -és la seva obligació-, valori encara que només sigui amb 1 euro simbòlic el valor dels terrenys, cosa que per altra banda pot tenir conseqüències bastant més greus del que a primera vista podria semblar, en parlaré més tard. I demano: com queda el cònsol de Canillo que, de bona fe, ha signat una cessió gratuïta? Com a bon gestor del patrimoni de la parròquia?

Encara que el Comú d'Encamp rebi només 1 euro simbòlic, qualsevol ciutadà pot denunciar el cònsol de la parròquia veïna com a mal administrador del bé comunal, encara que només sigui, també, per a disposar d'una sentència simbòlica, cosa que no desitjo.

D'altra banda a què ens pot abocar, a un termini més o menys llarg, una infravaloració dels terrenys comunals? Senzillament a la porta oberta cap a l'expropiació de béns comunals només en base a un joc de majories i minories al Consell General, d'interessos més o menys amagats o de capricis de més o menys utilitat, que no m'atreveixo pas a qualificar de pública.

A partir d'aquí només caldria demanar-se quan, o quina serà la pròxima? Sota quin concepte? Pistes d'esquí? Camp de golf? Patrimoni de la Unesco? Tobotronic?

Si algú creu que estic parlant únicament de la Parròquia d'Encamp s'equivoca. Avui és el Comú d'Encamp. Després de l'un ve l'altre.

Em pregunto i pregunto:

Ha demanat, el Govern un informe independent i contrastat sobre aquesta possibilitat un cop iniciat aquest procés?

El Sr. síndic general:

Si pot anar fent la conclusió. Sr. Dallerès. Ho lamento molt, però el temps ens marca.

El Sr. Josep Dallerès:

Doncs, Sr. síndic, si vol paro aquí i continuaré en el segon torn.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Doncs, continuariem amb els torns d'intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Jaume Serra, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal ha analitzat la documentació que acompanya la demanda de declaració d'utilitat pública que avui se sotmet a la nostra consideració, primer pas del tràmit d'expropiació forçosa que ha endegat el Govern a demanda de FEDA.

L'informe raonat que acompanya la demanda de declaració d'utilitat, en el nostre entendre, no deixa cap dubte, i cal declarar la utilitat d'aquesta obra.

Més enllà del que semblaria de sentit comú, vistes les manifestacions del ministre, que estem parlant d'un servei públic essencial, que fa pensar que una obra d'aquestes característiques, s'ha de declarar la utilitat pública, el Grup Parlamentari Liberal es felicita de l'abundant documentació que hem rebut per resoldre aquesta qüestió. L'informe raonat que s'ha presentat al Consell i la informació complementària que acompanya aquest informe, permet fer-se cabal de l'estat de la qüestió.

De forma particular i per opinar sobre el que crec que avui ens pertoca centralment, que és el punt 2.2.1 de l'informe raonat i intítulat "La utilitat pública de l'obra", el que conté en aquest informe, així com altres dades suplementàries que s'acompanya a la documentació, sobre la demanda d'energia, el consum global d'energia a Andorra, la procedència d'aquesta energia i el potencial de producció elèctrica a Andorra, no deixa, al nostre entendre, cap dubte sobre la declaració pública d'aquesta obra.

No puc acabar aquí, que és el que portava preparat, perquè evidentment he escoltat el que ha dit el Sr. Dallerès o la part que ha dit el Sr. Dallerès, i m'apareixen tres o quatre reflexions del que ell estava considerant fins aquí, i si després continués, també continuaria jo.

Ell, crec que ha fet una afirmació que a mi no m'ha aparegut en cap moment, que sembli que aquest informe col·loqui el Comú d'Encamp en contra de l'interès general. Jo no he tingut aquesta percepció en llegir aquest informe. És un informe llarg, però jo, francament, el tranquil·litzo perquè jo no he tingut aquesta interpretació.

Diu que una de les claus fonamentals és que hi ha hagut una discrepància entre la gratuïtat o no. A la pàgina 44 del Butlletí del Consell fent referència a

aquest tema i fent referència a l'informe raonat, diu el següent amb les al·legacions que presenta el Comú d'Encamp, i em permetran que llegeixi, : "La representació del Comú d'Encamp insisteix a assenyalar que l'expropiació no pot ser gratuïta, ja que això constituiria una incautació...", que crec que és allò que es refereix el Sr. Dallerès, "... i que comporta l'obligació per a l'expropiant de deixar indemne l'expropiat.". Doncs bé, diu aquest informe: "No hi ha discussió sobre aquest punt. A l'apartat precedent ja ha quedat dit que la finalitat del procediment d'expropiació endegat consisteix en l'adquisició dels drets necessaris al pas de la línia mitjançant una indemnització.". Doncs, si hi ha indemnització, no és gratuït. Això per contestar a aquest punt.

En relació amb la manifestació que ha fet, i jo crec que és una manifestació justa, que es pot acusar a un cònsol per ser mal gestor perquè ha deixat de guanyar un euro. Home, jo no li faria, francament, a un cònsol. Un euro no crec que sigui causa bèl·lica vists els pressupostos que s'estan gestionant a nivell comunal, per una banda.

I per altra banda, en relació amb una manifestació que ha fet, que semblava que el Comú d'Encamp anés en contra de l'interès general, i crec que feia referència al fet que la situació de FEDA podia canviar i podia ser privada, i l'al·legació és certa, el Comú d'Encamp la diu, i diu el següent. Llegeixo l'informe que ens ha estat sol·licitat, és l'argumentació que presenta el Comú d'Encamp: "L'argumentació en la qual es recolza la negativa del Comú d'Encamp a acceptar el caràcter gratuït de la cessió es deriva, d'una banda, del fet que no es pot prejutjar que en un futur el Comú d'Encamp, en ús de les seves competències i en el marc de l'exercici de la potestat tributària, pogués decidir l'establiment d'un tribut que gravi el transport de l'energia elèctrica.". No sé si es referia a això. Si és això, home, l'ordenament andorrà deixa clar quins són els tributs que pot gestionar de manera exclusiva el Comú d'Encamp i els altres que jo sàpiga, els ha de votar aquesta Cambra. Això en relació amb aquest aspecte.

Feia referència, a què és clar, si llavors es privatitza la companyia, doncs, llavors d'aquesta indemnització gratuïta se'n beneficiarà un tercer. Bé, no crec que això sigui molt important per la discussió fonamental que avui estem discutint aquí, que és el fet que si es pot considerar la utilitat pública o no. La utilitat pública es té amb independència si la fa una societat pública, l'església, jo mateix o l'esperit sant. És a dir, la utilitat pública es té o no es té. Per tant, no és el que la fa el que li dona la utilitat, sinó el que dona la utilitat és el que es fa.

Per tot això que he dit, nosaltres votarem a favor.
Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.
Alguna altra intervenció?
Per part del Govern?
Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.
A veure, realment, el tema és gratuïtat o no gratuïtat. Està clar. És a dir, en aquest aspecte, amb totes les negociacions durant nou mesos amb el Comú d'Encamp, l'únic tema que hi ha hagut sobre la taula és aquest: gratuïtat o no gratuïtat.

El Comú d'Encamp no volia la gratuïtat, no volia la paraula. Per tant, volia deixar la porta oberta per possibles taxes, impostos, preus públics, per passar les línies. I a veure, el Govern, com a responsable últim de FEDA i aquest ministre com a president del Consell d'Administració, no pot signar un contracte en que no sap en un futur quin serà el cost real que tindrà al passar una línia elèctrica.

Aleshores vostè em diu que quan es va votar la Llei d'expropiació... la Llei d'expropiació es va votar precisament, doncs, perquè no hi haguessin uns bloqueigs en el moment de la declaració d'utilitat pública i que pogués tirar endavant l'obra. Bé, el que ens hem trobat és un bloqueig. I per això hem portat aquí al Consell la declaració d'utilitat pública i necessitat per poder tirar endavant aquesta obra i poder donar servei al poble andorrà quant a l'electricitat, i no perdre més temps en aquest tema.

Quant al tractament igualitari i, per tant, no just, que és pel que es va fer la Llei. Home, tractament igualitari vol dir, escolti, hi ha dos comuns que han signat la gratuïtat, perquè han vist que realment això tenia una utilitat pública. Hi ha un comú que no.

Per tant, el Govern, molt a pesar seu, s'ha de dir, doncs, no ha tingut més remei que presentar aquesta declaració d'utilitat pública aquí al Consell per poder tirar endavant aquesta obra. I és el que estem fent, molt a pesar nostre, perquè ens hagués agradat que el Comú d'Encamp hagués signat aquest acord amb les clàusules específiques que si mai FEDA es privatitzava, -que se'ls hi va proposar-, que aquesta gratuïtat saltés; però hi ha hagut un tancament absolut. Per tant, escolti, la nostra responsabilitat és no quedar-nos amb una parada de l'energia elèctrica en aquest país, i per això estem portant, avui, en

aquesta Cambra, aquest procediment de declaració d'utilitat pública per aquesta línia elèctrica.
Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.
Els consellers no adscrits, havien demanat la paraula?
Sr. Ricard de Haro?
Doncs, entrariem als grups parlamentaris.
Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, començaré per intentar acabar el meu exposat.
L'única cosa que respondré de moment és el tema de gratuïtat o no. El meu exposat no va cap a la gratuïtat. No va cap al tema de la gratuïtat, va cap a un altre punt.

Continuo, doncs.

Deia que després dels uns vénen els altres i em pregunto, i pregunto.

Ha demanat el Govern un informe independent i contrastat sobre aquesta possibilitat un cop iniciat el procés? La possibilitat és, recordo, la de nacionalització sistemàtica de comunals que pot arribar.

Ho dubto.

Es recorden de la història de la capsa de Pandora?

Senyores, senyors consellers, prendre una decisió sense consciència real de les conseqüències que pot representar, i en aquest cas és l'expropiació per primera vegada de terrenys comunals, és transformar-se en autèntics Epimeteus.

Estan segurs, senyores, senyors consellers, que donar l'acord per tirar endavant aquesta expropiació, que no és la declaració d'utilitat nacional, com el document que té signat actualment el Govern, i en base al qual s'hi està treballant, no implica començar a buidar de contingut el títol VI de la Constitució que va ser la clau de volta de l'èxit constitucional?

Perquè el Govern a hores d'ara hi està treballant allà en base a un acord signat amb el Comú d'Encamp... o jo vaig errat!

Crec, senyores, senyors, que si realment és el que es vol, no és aquesta una manera honesta de fer-ho, la Constitució preveu la forma de procedir per si es vol modificar.

Que el vot de cadascú sigui conscient i que ningú no pugui dir més tard (generalment no sol ser gaire més tard) que no ho sabia.

Permetin-me, i no voldria allargar-me massa, que faci esment de tres punts que, com a coneixedor de la Parròquia d'Encamp i del que s'hi fa, no deixin d'estranyar-me.

El primer fa referència al tram relatiu al túnel de serveis, -n'acabo de fer esment-, per al qual ja existia un conveni entre ambdues administracions. Al meu entendre, la justificació que dóna el Govern no és en cap cas acceptable dins de l'informe raonat. I no ho és perquè tota la justificació que es dóna des del Govern és, i cito... faig referència a incloure aquest punt sobre el que ja hi ha un conveni signat dins del document d'expropiació i l'explicació que se'ns dóna és: "Haver exclòs del procediment d'expropiació el tram corresponent al túnel comportava el perill de discrepàncies o discussions sobre els punts d'inici i de final, i una volta endegat el procediment d'expropiació, aquest és un risc que no es podia córrer". Fi de citació.

Com es pot afirmar tal cosa quan el Comú d'Encamp, respecte del traçat i recorregut de la línia no ha fet cap observació, no ha presentat cap al·legació? El propi informe del Govern ho reconeix. La sola, l'única discrepància radica en el terme "gratuïta", aquí hi estem d'acord, però no sobre els termes, no sobre el que pot comportar. Ja ho he dit, i també és el que es desprèn de l'informe del Govern, en res més.

El paper ho aguanta tot, i tampoc es torna vermell!

El segon radica en el fet que el Govern ha demanat a SAETDE de signar una cessió de drets.

En què s'ha basat el Govern per demanar a la societat SAETDE de signar una cessió de béns o d'ús de béns?

Disposa el Govern de l'abast de la concessió que disposa la Societat Anònima d'Equipament Turístic de la Parròquia d'Encamp?

A qui ho ha demanat? Al Comú d'Encamp? No em consta.

I, si resultés, com és el cas, que aquells terrenys no formen part de la concessió per a l'explotació de la neu, a què juga FEDA o el Govern en aquest cas? A donar uns drets que no existeixen? o a anar embolicant la troca?

Senyores, senyors, no és seriós, i em quedo curt quant a la terminologia.

La tercera fa referència a l'al·legació presentada pel Comú d'Encamp respecte a la possibilitat de transport d'energia entre França i Espanya, qüestió

directament lligada a la inscripció del terme "gratuïtat", segons he pogut llegir, que no ho és per a mi, però sí pel Comú d'Encamp, en el redactat del conveni, segons el mateix informe.

Llegeixo en l'informe del Conveni, i cito: "La manifestació del Comú en el sentit que la nova línia podria tenir per finalitat l'exercici d'activitats comercials de transport d'energia de França vers Espanya i/o viceversa és absolutament errònia."

Potser sí, o potser no.

Perquè com s'explica llavors, que en el procés d'expropiació pública sobre l'autorització administrativa i avaluació d'impacte ambiental de *Red Eléctrica* d'Espanya corresponent al projecte de construcció d'una línia entre Adrall i la frontera andorrana que s'emmarca, i cito: "en la necessitat de noves instal·lacions associades al reforç de la interconnexió Espanya-Andorra mitjançant una línia de doble circuit de 220kV entre les sub-estacions d'Adrall i Escaldes...", es pot llegir, a la pàgina 4 de l'estudi d'impacte ambiental i cito: "bajo estas premisas (es tracta del creixement d'Andorra), se han llevado a cabo distintos estudios orientados a establecer los posibles desarrollos de la interconexión Espanya-Andorra, que incluye asimismo una perspectiva de operación mallada Espanya-Andorra-Francia."

La manifestació del Comú d'Encamp és errònia? No es fonamenta encara que només sigui pel que acabo de citar?

Qui no diu la veritat?

A la pàgina 6 del mateix document es pot llegir que : "a continuación se detallan los organismos oficiales consultados y la información recabada de ellos.". Dins del llistat hi consten el Ministeri d'Ordenament Territorial i el de Medi Ambient, entre altres organismes, també hi figura un Comú i FEDA, que queda no en la relació sinó en pàgines anteriors.

No tinc coneixement que des d'Andorra s'hagi presentat cap desmentit ni cap al·legació, i em costa creure que *Red Eléctrica* d'Espanya posés per escrit quelcom implicant Andorra, sense haver tingut cap vist i plau, com a mínim.

Errònia, la manifestació del Comú d'Encamp?

Que cadascú jutgi, en consciència pròpia.

Finalment, demano: si tal com afirma el propi Govern en el seu informe, i cito: "el Comú d'Encamp no ha formulat cap al·legació tendent a introduir modificacions en el projecte de línia; no discuteix ni la necessitat de la seva instal·lació, ni el traçat que s'ha previst" per què, doncs, l'expropiació d'aquests béns?

Que lluny que estem de l'esperit de la Llei manifestat expressament en l'exposició de motius! L'oposició d'una voluntat individual!

Es demana l'expropiació només perquè el Comú d'Encamp no accepta el terme "gratuïtat" en el redactat? Em costa d'entendre.

Per tot el que he exposat, perquè queda clar que el Comú d'Encamp ni s'oposa ni s'ha oposat en cap moment a la creació de línia, ni a la declaració de la seva utilitat pública, perquè, el fet de poder tirar endavant la línia no depèn de l'expropiació dels terrenys. No és veritat. Amb un Conveni com el que té signat actualment el Govern amb el Comú d'Encamp i la declaració d'utilitat nacional, el Comú pot ocupar els terrenys, com ho està fent actualment.

Perquè, per damunt de tot, crec sincerament que ens estem endinsant en un terreny pantanós i no demano que se'm cregui, no demano cap professió de fe, només demano que es facin els estudis necessaris per tal de saber en quins extrems una decisió sobre l'inici d'expropiació de béns comunals pot buidar de contingut o pot ser l'inici de buidar de contingut el títol VI de la Constitució.

Demano senzillament que es faci en base a un estudi que ens ho digui o que respongui a això.

I és per aquesta raó, essencialment, per tot el que ha estat anteriorment exposat, que demano als grups parlamentaris que es plantegin la possibilitat, -ja no dic de votar ni a favor ni en contra, crec que en aquest tema no hi ha d'haver ni vencedors ni vençuts-, demano si hi ha la possibilitat de modificar les postures de vot de tots plegats, abstenir-nos sobre la proposta, demanant al Govern que faci aquest estudi, que tiri endavant un estudi, a veure si el fet d'iniciar un procés d'expropiar comunals, pot portar, per una via o una altra, a un buidament de contingut del títol VI de la Constitució. Si mai això no portés cap aquí, que es torni a portar. Tot i que preciso, no crec que sigui la millor. Crec que la millor forma és la de tirar endavant tal com s'estava fent fins ara, amb convenis de col·laboració entre administracions, que és el que fins ara ens ha fet funcionar. Em sembla que fóra aquesta la millor solució.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Serra pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

És evident que l'expedient és feixuc. La prova la té la quantitat de planes que acompanya la documentació. S'ha de llegir. És un expedient que té... jo diria, que és polièdric, perquè hi ha moltes maneres de veure'l, efectivament.

Però jo crec que quan ens enfrontem a un problema d'aquest tipus o que sembla complex, pel que he sentit aquí, jo faria servir la "navaja de oca", si em permeten el cultisme, que és dir, l'explicació més senzilla quina és? Doncs, comencem per l'explicació més senzilla.

Se'ns demana si podem declarar la utilitat pública o no d'aquesta obra? Doncs, la resposta en el nostre cas és sí, a tenor de tot el que hem llegit.

Ja he contestat abans al Sr. Dallerès perquè bé... parlava d'aspectes d'aquest dossier, efectivament, que parlen de la gratuïtat, que es va en contra de l'interès general, el fet que sigui o no una entitat hipotètica entitat privada que després ho gestioni. Francament, jo crec que si és necessari aquest informe... estic la mar de tranquil, no en tinc el menor dubte i l'he escoltat atentament.

Després ha afegit un argument que fins ara no havia sentit, i que ens feia demanar l'abstenció, i ens diu que estem buidant de contingut el títol VI de la Constitució. A veure, jo no tinc aquesta sensació, però no sóc jo el que l'ha de tenir, sinó que ha de ser el Tribunal. És el Tribunal Constitucional que hauria de dir si estem buidant o no de contingut. Per tant, en aquest cas, jo no sóc tan agosarat com per dir si estem buidant o no de contingut la Constitució, amb tots els respectes, Sr. Dallerès. A mi em fa l'efecte que no, però aquí ja reconec que no tinc la veritat absoluta i no seré jo el que ho decidiria en últim terme.

Lamento dir-li que malgrat que vostè demana de votar l'abstenció, nosaltres no ens abstindrem, votarem favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre d'Ordenament.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

(Se sent riure)

De Finances.

El Sr. síndic general:

Perdó, de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, miri, Sr. Dallerès, l'article 105 del Codi de l'Administració diu ben clar que la utilització de béns comuns pot ser objecte d'expropiació per ser afectada a un servei públic... ser afectada. Per tant, l'expropiació no té, doncs, per objecte la propietat d'aquells béns, sinó únicament l'adquisició d'un dret d'utilització per temps indefinit, que és del que estem parlant.

Per què arribem aquí? Miri, gratuïtat o no gratuïtat. És que no hi ha més. El Comú d'Encamp s'ha negat a la gratuïtat, i és més, nou mesos parlant amb ells i ens han dit que expropiem. I és el que estem fent.

Per tant, utilitzant una Llei que com vostè molt bé ha dit, es va crear en el seu dia, perquè les obres d'utilitat pública de l'Administració general no es vegin aturades per raons variades; en aquest cas, gratuïtat o no gratuïtat.

Miri, jo no volia treure això, però vostè m'ho ha tret referent a la visita del Comú d'Encamp a Lleida, a veure tot el tema de l'expropiació i de la línia de la xarxa elèctrica i tot això, que la veritat és... miri, utilitzant un llenguatge col·loquial, van *liar tant la troca*, la van *liar* tant, escolti, que ens van trucar els de "Red Eléctrica" espantats dient que a veure si el que nosaltres preteníem era vendre energia espanyola a França. I miri, una altre cop, si vostè veu el Pla sectorial d'infraestructures elèctriques veurà que hi ha estacions de 225 a la Margineda i de 225 a Grau-Roig que es converteixen amb una línia de 110 entre aquestes dos subestacions i la d'Encamp, la de FEDA, i per tant, la impossibilitat -impossibilitat- de fer i passar electricitat d'Espanya a França. Ja dic, es va *liar* tant que vam haver d'intervenir des de FEDA perquè una mica més i ens aturen tot el procediment.

Per tant, escolti, miri, expropiació sí, amb els terminis que diu l'article 105, i aquí de l'únic que estem parlant és de gratuïtat o no gratuïtat. I jo com a responsable de FEDA, com a president de FEDA; escolti, no puc signar un acord amb un comú havent signat dos acords amb altres comuns, amb una línia que és estratègica pel país, i està a expenses dels propers comuns que entrin si volen ficar o no volen ficar preus públics, taxes, etc.

Per tant, és un tema de rigor referent al que un ha de signar o és capaç de signar o no. I jo la responsabilitat de signar la no gratuïtat, i el Govern, no la podem agafar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre de Finances.

Hi ha un altre torn d'intervencions pels consellers.

Sr. Josep Dallerès, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Dallerès:

Parlant de responsabilitat, jo em demano si és amb responsabilitat, per exemple, iniciar un procés d'aquests... jo només demano... no ho sé, no tinc la ciència infusa! Tinc el sentiment que això pot obrir la porta a un buidat del títol VI de la Constitució.

El problema és que no hem tingut a temps l'informe que hem demanat. Ja us dic, jo no tinc la ciència infusa!

Vist que de totes formes és inútil intentar convèncer a ningú, només pel tema gratuïtat crec que sí que val una mica la pena fer història. I ara faré de mestre o de professor, que és el que més ser fer. Si el Sr. síndic m'ho permet explicaré una història...

Gràcies.

Hi havia un país que va cedir un dia a una empresa forana una concessió per a l'explotació de l'energia elèctrica. En contrapartida aquesta construï una carretera per desenclavar el país. Van passar uns quants anys i el país, gràcies a la carretera i a d'altres esdeveniments va anar-se desenvolupant. Així mateix, però, la concessionària, a mesura que s'anava apropant la data de finalització de la concessió s'oblidava cada cop més de les obligacions contractades. A poc a poc, van anar sorgint veus que demanaven el rescat de la concessió, la recuperació com a servei públic d'un Estat que es volia assimilar als més avançats...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. Dallerès, té el seu temps, però li agrairia que se centrés amb el tema que estem tractant que és l'expropiació d'utilitat pública i necessitat...

El Sr. Josep Dallerès:

Ja ho publicarem a la pàgina web o ho donarem als diaris.

El Sr. síndic general:

Molt amable.

El Sr. Josep Dallerès:

Resulta que va ser el Comú d'Encamp el que va trencar l'hegemonia d'aquesta concessionària, i va ser gràcies al Comú d'Encamp que van baixar les accions d'una societat que no s'acabava de morir, i que gràcies al Comú d'Encamp i a les negociacions que va portar el Govern d'aquella època, -i sóc testimoni privilegiat de com va anar-, es va poder crear FEDA, l'any 88.

La creació de FEDA no va treure del Comú d'Encamp la capacitat que li va donar la negociació amb el vist-i-plau del Govern, sense necessitat de cap escrit, només de paraula i per telèfon, -era temps de paraula encara-, aquesta Llei de creació de FEDA no li va treure la importació. La importació que tenia el Comú d'Encamp d'energia elèctrica provinent de França, la va cedir al Govern perquè anés a FEDA gratuïtament, no cobrant ni un duro, no demanant res. És a dir, que si algú ha fet prova que és capaç de veure el que és el sentit d'Estat, i curiosament... curiosament, perquè crec que val la pena. El Govern i el Comú d'Encamp, en aquell moment, tampoc eren del mateix color, com avui. També hi havia problemes. Però ens vam entendre. I quan es va fer la passació al Govern, el cònsol que hi havia al Comú d'Encamp es deia Miquel Alís. Que per no entendre's s'ha de ser dos. Jo crec que si es posa bona voluntat de les dues parts, es pot arribar a entendre.

Fins avui, Andorra, els convenis amb els comuns s'havien fet amb tota una sèrie de contraprestacions. Com s'han fet altres convenis? El fet o no de posar la paraula gratuïtat, i això també em consta que va ser, no volia dir que es demanés; es demanava si les condicions canviaven. I ningú no em pot garantir en aquesta sala que les condicions no canviaran. Ningú no em pot garantir avui que la decisió que es prendrà no modifica el títol VI de la Constitució. I això el Sr. Serra també m'ho ha dit.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Dallerès.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo per contradir el que segurament ha estat un lapsus del Sr. Dallerès, perquè a l'autoqualificar-se com a professor i al dir que volia intentar convèncer, crec que ha caigut amb una flagrant contradicció, a no ser que es vulgui presentar, -i estic segur que no ho pensava-, presentar-se aquí com un professor que

dicta càtedra, i el que ell diu és el que nosaltres hem de votar. Com que sé segur que no és així, estic segur que no em replicarà, però creia que era important dir-ho.

Hem escolat els seus arguments, se'ns demana si aquest projecte, i repetiré el que jo he dit ara, és o no és d'utilitat pública? De la lectura de l'informe, el que és llarg i feixuc, ens apareix d'utilitat pública. N'estem convençuts. I és veritat, hi ho he dit abans, i vostè ha reconegut que jo he dit que jo tampoc tinc la ciència infusa. Jo no sé si realment estem buidant de contingut el títol XVI de la Constitució... perdó, VI... el XVI no existeix... és evident que no sóc jo el que ho pot dir, en qualsevol cas seria el Tribunal Constitucional. Jo ho reconec, a mi em sembla que no. Dic que no. Però més enllà d'aquí no puc contestar.

El que sí que puc contestar és el que crec, que és una pregunta: si és o no d'utilitat pública? Nosaltres pensem que sí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Únicament una puntualització. El tema de la utilitat pública va lligat a l'expropiació. No va deslligat. Jo el que demano és una reflexió. No demano res més. No he demanat ni el vot en contra! No he demanat ni el vot en contra!

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció, doncs, procedirem a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : M'abstinc

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

16 sí, 2 no i 10 abstencions.
 (Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, hauria de tornar a fer el recompte, és que el número total suma més de 28.

El Sr. Robert Call:

A veure, jo he trobat això: 16: sí, 2: no i 10: abstencions.
 (Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, ho lamentem no estem d'acord amb el resultat. Repetiríem la votació.
 Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : M'abstinc
 M. I. Sr. David Pérez Peiró : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc
 M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn ja heu fet el recompte?

El Sr. Robert Call:

14 sí, 2 no i 12 abstencions.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovada la declaració. I sense cap més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies a tothom.

(Són les 20.20 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877